

1983 பிப்ரவரி 2]

6. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—
விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

*திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் அண்மையிலே நிகழ்த்திய உரையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்திருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரைக்கு நானும் கூட ஒரு வகையில் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், ஆளுநர் உரை என்ற இந்தச் சடங்கு இல்லாமல் இருக்குமானால் இந்த சட்ட மன்றம் இப்போது கூட கூடாமல், இன்னும் காலதாமதம் செய்து கூடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். அந்த வகையில் ஆளுநர் உரை நிகழ்த்தும் முறை இருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரை நிகழ்த்துகின்ற இந்தக் காலகட்டம் தமிழ்நாட்டிற்கு மிகப்பெரிய வேதனையான கட்டமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசுக்குச் சோதனையோ இல்லையோ தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு, ஏறத்தாழ 5 கோடி மக்களுக்கு மகத்தான சோதனை. பல்வேறு வகையான சோதனை இன்றையதினம் உருவாகியிருக்கிறது என்பதை ஆழ்ந்த வருத்தத் தோடு வெளியிட விரும்புகிறேன்.

இந்த உரையிலே கலந்து கொண்டு உரை நிகழ்த்தியவர் யாராக இருந்தாலும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களாக இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் படுகின்ற வேதனையை அதிலும் ஒவ்வொரு பகுதியினருக்கும் விளையும் ஒவ்வொரு விதமான தொல்லையையும் இந்த அவையிலே எடுத்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த அவையிலே பேசப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு கருத்துக்களையும் கூட நான் வழிமொழிகிற விதத்தில் பேச விரும்புகிறேன். அவற்றை எல்லாம் அரசாங்கம் ஒரு முறைக்கு இரண்டுமுறைகள் ஆராய்ந்து பார்த்து முதலமைச்சர் அவர்களும் இதைக் கூர்ந்து நோக்கி, எதிர்காலத்திலே இந்த அரசு இந்த மக்களுக்கான காரியங்களை ஆற்ற முன்வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். உண்மையாகவே தமிழ்நாடு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாகத் தொடர்ந்து வறட்சி நீங்காத அளவுக்கு இருக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால் வறட்சியால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளிலிருந்து இன்னும் 2, 3 ஆண்டுகளுக்குத் தமிழ்நாடு தப்பாது என்று கருதக்கூடிய அளவுக்கு இந்த வறட்சி கடுமையாக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

ராமநாதபுரம் மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம், புதுக்கோட்டை மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம், தர்மபுரி, செங்கற்பட்டு மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம் ஆகிய பல்வேறு மாவட்டங்களில் உள்ள நிலைமைகளின் அடிப்படையில் நான் இதனை எடுத்துக்கூற எண்ணிப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

மழை, பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய விளைவுகளை உணரத் தொடங்கிய காலகட்டத்திலே பருவ நிலை அறிவிப்பாளர்கள் கூட, பருவ மழை இனிகிடைக்காது என்று தெரிவித்த அந்த காலகட்டத்திலேகூட, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு விவரமான அறிக்கையை அனுப்பி இருக்கவேண்டிய இந்த அரசு ஜனவரி 24 ஆம் தேதிதான் தாங்கள் முழு விவரம் தயாரித்து அனுப்ப முடிந்தது என்று தெரிவித்து இருப்பது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய இயலாமையைத் தான் காட்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நாங்கள் முழு விவரத்தை அனுப்புவதற்காக மழை வரும் என்று கடைசி வரையில் பொறுத்திருந்து பார்த்துவிட்டு, மழை வராத காரணத்தால் நாங்கள் கடைசியாக அனுப்பினோம் என்று பதில் சொல்லக்கூடும். முதலிலே 2 மாத காலத்திலே பெய்யவேண்டிய மழை பெய்யாவிட்டால் கடைசி 1 வாரத்திலே பெய்தாலும் எவ்வளவு மழை பெய்துவிடும் என்று ஏன் எண்ணிப் பார்க்கக்கூடாது. இது எம்மாலே முடியாதா? வறட்சியினுடைய விளைவு, பாதிப்பு எந்த அளவு பாதித்து இருக்கிறது என்று கிராமப்புறத்திலே நாம் பார்த்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய கிராமப்புற மக்கள் இன்றையதினம் அடுத்த வேளைக்கு உணவுக்கு என்ன செய்வது என்று வேதனைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். உழவர்கள் அந்த நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். சிறுநில விவசாயிகள் அந்த நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இன்னும் செல்லப்போனால், விவசாயத்தையே அடிப்படையாக நம்பி வாழ்கிற ஒரு சூழ்நிலைக்கு தமிழகம் பல நூறு ஆண்டுக்காலமாக வந்துவிட்டது. தொழில் வளர்ச்சி தமிழகத்திலே ஓரளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, ஏற்கனவே ஏற்பட்ட தொழில் வளர்ச்சி மக்களுக்குத் தேவையான வளர்ச்சிக்கு ஈடு செய்ய முடியாததாக, வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க முடியாததாக, வருமானத்தை பெருக்க முடியாததாக ஆகிவிட்ட நிலையில் தமிழகத்தினுடைய முதுகெலும்பாக எது இருக்கிறது என்று பார்த்தால் விவசாயம்தான் இருக்கிறது. அந்த விவசாயம் வளர்வதற்கான இரண்டு கண்ணாக இருக்கிற 2 அடிப்படைத் தேவையானவை, ஒன்று மழையோ அல்லது ஆற்றுத் தண்ணீரோ, இல்லையானால் மின்சாரம். இந்த இரண்டு அடிப்படையானது இந்த ஆண்டு அவை அடியோடு தமிழகத் த ஏமாற்றியிருக்கிறது. அப்படி ஏமாற்றி இருப்பதை இந்த அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ள முடியாதா என்று கேட்டால், 3 மாத காலத்திற்கு முன்னால், 4 மாத காலத்திற்கு முன்னால், கடந்த ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள், தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டிய

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கூட்டத்தில், மாவட்ட வளர்ச்சிக்கு முனிலே கலந்துகொண்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும், ஒலமிட்டார்கள். மக்களின் அவல நிலையை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே மட்டும் அக்டோபர் மாதத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தன்னுடைய சக்திக்கு மீறிய நிலைமையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி மாநில அரசாங்கம் இதற்கான எந்த உத்தரவையும் அனுப்பவில்லை, அதனாலே பாதிக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று தெரிவிக்கக்கூடிய நிலைமை அக்டோபரில் ஏற்பட்டிருக்கிறபோது, மத்திய அரசாங்கம் வேறு சில மாநிலங்களுக்கு வறட்சி நிவாரணமாக நிதி ஒதுக்குவதாகப் பத்திரிக்கையிலே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறபோது, மத்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையிலே நடந்து கொள்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு சந்தேகமான ஒரு மனப்பான்மை தமிழக அரசுக்கு இருக்கிறபோது தமிழக அரசு ஏன் முன்கூட்டியே அறிக்கை தயாரித்துக்கொடுக்கத் தவறிவிட்டது என்பதை நான் உள்ளபடியே வேதனையோடு, வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சி என்ற காரணத்தாலே அல்ல. நான் ஆளும் கட்சியிலே இருந்தால் இதைவிட கடுமையாகத்தான் பேசுகின்ற நிலைமை இருக்கும். ஏன் என்றால், 3 மாத காலத்திற்கு முன்னால், மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் தமிழகத்திற்கு வந்திருந்த போது, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உரிய அறிக்கை அனுப்பப்படவில்லை என்று மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் தமிழகத்திலே வந்து சொல்கிற நிலைமை ஏற்பட்டு, தமிழக அமைச்சர் அவர்கள் அனுப்புவதற்கு நாங்கள் ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், என்று சொன்னார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய கையிலே தமிழகத்தை ஒப்படைத்துவிடவில்லை. அப்படியானால் அமைச்சரவை எதற்காக? சட்டமன்றம் எதற்காக? தமிழகத்து மக்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தண்ணீர் விடுவார்களேயானால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களா பதில் சொல்வார்கள். தமிழகத்தினுடைய உணவு உற்பத்தி இந்த அளவுக்கு பாதிப்புக்கு ஆளாகக்கூடாது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு பக்கம் மழை குறைந்த அதே நேரத்தில் காவிரி ஆற்றுத் தண்ணீர் நமக்கு கிடைக்கவேண்டிய, நியாயமான தண்ணீர், நம்முடைய நண்பர் நெடுமாறன் அவர்கள் நேற்று இங்கே பேசுகிறபோது புள்ளிவிவரத்தோடு குறிப்பிட்டார்களே, 60 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கர்நாடகத்திலே தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறபோது நமக்கு கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் ஏறத்தாழ 44 டி.எம்.சி. தண்ணீர், நமக்கு நியாயமாக, சட்டப்படி, உரிமைப்படி, கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீர், குண்டூராவ் அவர்களோடு தொடர்பு இருந்த அந்த சூழ்நிலையிலே காவிரி நல்லெண்ணம் நம்முடைய தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருந்தபோதும், 30 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கேட்டபோதுகூட அந்த மாநில அரசாங்கம் அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் தராமல் இருந்ததன் விளைவாக

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

தமிழகத்தினுடைய பயிர் வளம் அடியோடு பட்டுப் போய்விட்டது என்பதை தமிழகத்தினுடைய மக்களுடைய வயிற்றுக் குமுறலை இந்த அமைச்சரவை உணரவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 10 லட்சம் ஏக்கர் பாழ் பட்டுக் கிடக்கிறது. திருச்சி மாவட்டத்திலே குளித்தலைக்குப் போகிற பாதையில் காவிரி ஆற்றுக் கரையில், காவிரி ஆற்று நீர் வரத்துக் கால்வாய் தண்ணீர் ஏறிப் பாயாத காரணத்தால், உயரத்திலே சென்று பாயாத காரணத்தால், அந்த ஆற்றின் இடது கரைப் பகுதியில் ஏறத்தாழ 15,000 ஏக்கர் நிலங்கள் இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பே பட்டுப்போய் இருந்ததை நான் பார்த்து, என்னுடன் வந்த நண்பரிடத்தில் அதைப் பற்றிக் கேட்டபோது, அவர் மாடு மேய்ப்பதற்குத்தான் இது தகுந்த யாகிவிட்டது என்று சொன்னார். திருச்சி மாவட்டத்திலே இந்த நிலைமை என்று சொன்னால், வடாற்காடு மாவட்டத்திலே செங்கம் பகுதி, திருவண்ணாமலை சுற்றியிருக்கின்ற பகுதிகளில் வறட்சி நிலைமை எவ்வாறு பாதித்து இருக்கும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதற்காக நீங்கள் மழையை வரவழைக்கத் தவறிவிட்டீர்கள் மழைபெய்யாமல் செய்து விட்டீர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. குன்னக்குடி வைத்தியநாதன் வாசித்த டல்லாங்குழல், அல்லது பிடில் இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல முறையில் வாசிக்கவில்லை என்று நான் குற்றம் சாட்டவில்லை, அமைச்சர் இராகவானந்தம் தலைமை வகித்தபோது ஆண்டவனை நல்ல எண்ணத்தோடு வேண்டவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை.

நீங்கள் எதையோ நம்புகிறீர்கள். செய்ய வேண்டியதைச் செய்யத் தவறுகிறீர்கள். நீங்கள் எதை வேண்டும் எனாலும் நம்புங்கள், மூகாம்பிகையை நம்புவதிலே கூட எவ்வுக்கு எந்த விதமான மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. ஏகமன்றால் ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அந்த அடிப்படையைச் சொல்லிக் கொண்டு நீங்கள் யாரை வேண்டுமானாலும் நம்புங்கள். யாரையோ நம்புகிறீர்களோ அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிற்கு மழை வந்ததா? யாரையோ ஆதரிக்கிறீர்களோ தமிழ் நாட்டிற்கு காவிரி நீர் வந்ததா? அரசாங்கத்திலே உள்ள அலுவலர்களை மிக அழுத்தமாக நம்புகிறீர்களே மின்சாரப் பற்றாக்குறை வராத அளவிற்கு 6 மாத காலத்திற்கு முன்பே, 3 மாத காலத்திற்கு முன்பே செய்து இருக்கவேண்டிய பணிகளை அவர்கள் ஓரளவிற்குத் திறமையாகச் செய்தார்களா? ஓரளவிற்குத் திறமையாகச் செய்து இருந்தால் இந்த அளவிற்கு மின்வெட்டு வருவது குறைந்து இருக்காதா? அதைச் செய்து இருக்கக் கூடாதா?

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னால், தமிழ்நாட்டு மக்களின் அடிப்படையான வருமானம் இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 1.00 க்கு 20 விழுக்காடு தானே தவிர, 75 விழுக்காடு அடிப்படை வருமானம் வரமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அருள் கூர்ந்து எண்ணிப் பாருங்கள். 5,000 ரூ. அல்லது 10,000 ரூ. மாதவருமானம் உள்ளவர்களை அது பாதிக்காது. 50 ஏக்கர், 100 ஏக்கர் பினாமி நிலம் உள்ளவர்களை பாதிக்காது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலான விவசாயிகள் 5 ஏக்கர் 3 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், பயிர்ச் செலவு செய்துறபோது, நாற்று நடுகிறபோது, தண்ணீர் வந்து விடும் என்ற நம்பிக்கையில் செய்கிறார்கள். நாற்று நட்ட பின்னால் தண்ணீர் வராமல் போய் பயிர்கள் காய்கின்றன. ஒரு அளவிற்குப் பயிர் செய்தவனைப் பார்த்து பயிர் செய்யாதவன் கேலி செய்கிற நிலை. அந்த நிலைமை தமிழகத்திலே ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, தமிழக மக்களின் வேதனையை வருத்தத்தை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இந்த ஆளுநர் உரை விவாதத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவிரியாற்று நீர்ப்பிரச்சனையில் இந்த அரசு அக்கறை காட்டவில்லை என்று நான் கருதவில்லை. காவிரி ஆற்றுத் தண்ணீரில் நாம் பெறவேண்டிய பங்கை எந்த முறையில் பெறவேண்டுமென்ற ஒரு அழுத்தமான திட்டமான, நோக்கம் இல்லாத காரணத்தால் ஒரு குறை ஏற்பட்டு விட்டது என்று நான் திட்டவாட்டமாகக் கருதுகிறேன். இதற்கு முன்னாலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் இதை நிறைவேற்றி இருக்கக்கூடாது என்று கூட கேட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் அதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட அந்த முயற்சிகளின் முழு விவரம் முதலமைச்சருக்குத் தெரியும். மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் தெரியும். அந்த விவரங்கள் அரசாங்கத்திடம் இருக்கின்றன. இந்த ஆட்சி வந்த முதல் ஓராண்டுக்காலம் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அணுகுமுறை இந்தப் பிரச்சனையில் எப்படி என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள். பிறகு, முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டவாட்டமாகச் சொன்னார்கள், இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் 'ஸ்டான்ட்'—நாங்கள் எடுத்து இருக்கும் நிலைமை என்னவென்றால்—ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எடுத்த அதே நிலைமையை நாங்களும் எடுத்து, அந்த நிலையிலே நின்றுதான் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகுகிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சனையில் ஒரு நல்லெண்ணத்தை நீங்கள் வளர்த்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறீர்கள். கலைஞர் கருணாநிதி முதலமைச்சராக இருந்தபோது, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இது சம்பந்தமாகப் போடப்பட்ட வழக்கு கைவிடப்பட்டு விட்டது. எதற்காக அதைக் கைவிட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் செயலாளராக இருந்த மூப்பனார் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தஞ்சை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் அமைச்சர் மன்னை நாராயண சாமி அவர்களும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்த பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் செர்ந்து போட்ட வழக்கு கைவிடக் கூடிய நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது, எப்போது கைவிடப்பட்டது என்று கேட்டால், பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள், இந்தப் பிரச்சனையை உச் நீதி மன்றத்தில் தீர்த்துக்கொள்வது என்பது அவ்வளவு நல்ல முறையில் சுமுகமாக இருக்காது என்று தெரிவித்து, நான் தலையிட்டு தீர்த்து வைக்கிறேன் என்று சொன்ன காரணத்தால், வழக்கு நடத்தினால் நியாயம் நமக்குக் கிடைக்கும் என்றாலும், விரைவில் முழு நியாயம் கிடைக்க ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்தால், வழக்கு கைவிடப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில், அந்த வாதத்தை அப்படியே பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களிடத்தில் எடுத்து வைத்து, நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்டு இருந்தால், அதற்கு ஆதரவாக நாங்கள் கூப்பாடு போடாமல் இருப்போமா?

தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களுக்கேயன்றி தமிழ் நாட்டிற்கே உயிர்நாடியாக இருக்கும் காவிரி நீர் பிரச்சனைக் காக தமிழக அரசு போராட்டம் நிலை எடுத்து இருந்தால்— போராட்டம் என்று நான் சொல்வது வன்முறைப் போராட்டம் என்று எண்ணிக்கொண்டு சொல்லவில்லை — அரசியலில் எந்த வகையில் போராடவேண்டுமோ அந்த வகைகளில் போராடுவதற்கு இந்த அரசு முன்வந்திருக்குமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உறுதுணையாக இருந்து இருக்குமே தவிர எந்த விதத்திலும் மாறுபட்டு விலகி, ஒதுங்கி இருக்காது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

அனைத்துக் கட்சிகள் கூட்டம் கூட்டப்பட்டபோதெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கார்பாக மாண்புமிகு அமைச்சராக இருந்த சாதிக்காட்சா அவர்களோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேறு பொறுப்புகளிலே இருக்கிற மற்ற நண்பர்களோ வந்து கலந்துகொண்ட போதெல்லாம் முதலமைச்சருக்கு எப்போதும் ஆதரவான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் மத்திய அரசிடத்திலே எது எதை எப்படி எப்படிப் போராடி வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டுமோ அது அதை அப்படி அப்படிப் போராடி வலியுறுத்திக் கேட்டு வாதாடிப் பெற இந்த அரசு தவறியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு தவறி இருக்கிறது; நான் இல்ல என்று சொல்லமாட்டேன். மத்திய அரசு எவ்வளவோ பிரச்சினைகளுக்கு இடையில் இந்தப் பிரச்சனையில் அக்கறை காட்டாமல் கூட இருக்கக்கூடும். அதனால் நாம் தானே பாதிக்கப்படுகிறோம்; தமிழ்நாடு தானே பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

நமக்கு எத்தனை துன்பங்கள், தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன? காவேரி தண்ணீர் முறைப்படி தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதால், ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாகத் தொடரும் தெட்டர்வதன் விளைவுகளைக் கணக்கிட்டால் ஏறத்தாழ 590 கோடி ரூபாயிலிருந்து 600 கோடி ரூபாய் வரையிலே தமிழ்நாட்டுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது.

பருவ மழை பொய்த்ததனால் ஏறத்தாழ 1,500 கோடி ரூபாய் இழப்பு. மின்சார வெட்டு காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற இழப்பு ஒன்றை மட்டுமே கணக்கிட்டுப் பாருங்கள். நான் சொல்வது பத்திரிகையில் வந்த செய்தி; புள்ளிவிவரத்தில் வேண்டுமானால் தவறு இருக்கலாம். மின்சார வெட்டின் காரணமாக இந்த மின்சார வாரியத்திற்கு ஒரு நாளைக்கு ஏறத்தாழ 25 இலட்சம் ரூபாய் இழப்பு ஒரு நாளைக்கு இழப்பு 25 லட்சம் ரூபாய் என்று சொல்லுகிறபோது அந்த மின்சாரத்தைக் கொண்டு உற்பத்திச் செய்யக் கூடிய தகுதி படைத்த பொருள்களின் உற்பத்தி இல்லாததன் மூலம் ஒரு நாளைக்கு ஏறத்தாழ 2.5 கோடி ரூபாய் இழப்பு. ஒரு நாளைக்கு 2.5 கோடி ரூபாய் என்று பார்க்கிறபோது, ஒரு ஆண்டில் 365 நாட்களுக்கும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு என்றால் ஏறத்தாழ 750 கோடி ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இழப்பு. ஆக மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டினால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 750 கோடி ரூபாய் இழப்பு என்றால் 1,500 கோடி ரூபாய் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரக் கூடிய ஒரு காலகட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய இழப்பைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டோ, இந்த ஆட்சியைக் கொண்டோ திருப்திகரமாக எதையும் செய்ய முடியாது. தமிழக மக்களுக்கு ஏதோ புண்ணுக்கு புனுகு பூசுகிற காரியமாக சில காரியங்களைச் செய்ய முடியுமே தவிர மக்களுக்கு மன நிறைவு அளிக்கக் கூடிய காரியம் எதையும் செய்ய முடியாது.

உள்ளபடியே சொல்ல வேண்டுமானால் அரசாங்கத்திற்கு வேறுபல பிரச்சனைகள் இருந்தாலும் கூட, மக்களுடைய பிரச்சினைகளை எண்ணிப் பார்த்தால், மனசாட்சிக்கு விரோதம் இல்லாமல் இங்கே ஒரு நல்ல ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று எண்ணுகின்ற மனதாரியத்தைக்கூட தராது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு திட்டத்தைச் செல்லியிருக்கிறீர்கள். தமிழ்நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவுத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டத்தை வழங்குகிறீர்கள். அதிலே எனக்கு மாறுபாடு இல்லை; உடன்பாடுதான். நான் அமைச்சராக இருந்தபோது, நாவலர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்த அந்தக் காலத்தில் பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு முழுமையான சத்துணவுத் திட்டமாக இல்லாவிட்டாலும் கல்வி இலாகா மூலமாக வழங்கப்படுவதைப்போல 2 வயது முதல் 5 வயதுவரையிலான குழந்தைகளுக்கு சமூகநல இலாகாவில் இருந்த காப்பகங்கள் மூலம் வழங்க, அந்தத் திட்டத்தை ஒரு விரிவான திட்டமாகச் செய்ய வேண்டு

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

மென்ற கருத்தை அப்போதே எடுத்துச் சொன்னேன். இப்போது நீங்கள் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறீர்கள்; ஒருவேளை இது புதிய திட்டம் அல்ல என்று சொன்னாலும் இதிலே நீங்கள் ஆர்வம் கொண்டு செய்கிறீர்கள். இதை நாங்கள் வரவேற்கத்தயார்.

அதே நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்திலே இருக்கிற குறைபாடுகளைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்கக் கூடாது, எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்று நீங்கள் கருதுவது தவறு. ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் பேசுகிறபோது பல்லி விழுந்தால் அது ஒன்றும் பெரிது அல்ல, அதை பெரிதுபடுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பல்லி சிறியதுதான். ஆனால் அந்த பல்லி விழுவதினால் ஏற்படுகிற விளைவு பெரிது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஒரிடத்தில், இரண்டு இடங்களில் பல்லி விழுந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. வேறு சில குறைபாடுகளும் சொல்லப்பட்டன. அவை பத்திரிகைகளிலும் வந்தன. பத்திரிகையிலே வருகிறது என்றால் தவறுகளை நிவர்த்தி செய்வார்கள் என்பதற்காகத்தான் வெளியிருக்கிறார்கள். கட்டிடம் பழுது என்றால் அதை சீர் செய்ய, மற்ற தவறுகளை சரி செய்ய உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறார்கள். இது உரையாங்கத்திற்கு உகந்ததுதான், இவற்றை எல்லாம் வெளியிடுகிறார்களே என்று நீங்கள் கண்டிப்பது சரியல்ல. தவறுகளை நிவர்த்தி செய்ய அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

ஆனால் சத்துணவுத் திட்டம் என்ற பெயரில் வழங்கும் உணவு உள்ளபடியே இது சத்துணவுதான் என்று என்னிடத்திலே வாதிட நீங்கள் தயாரா? உணவு அளிக்கிறீர்கள். ஓரளவு சத்து கலக்கிறது; ஒரு வேளை உணவு அளிக்கிறீர்கள். ஓரளவுக்கு ஒரு வேளை உணவு அளிக்கிறீர்கள் என்பதை நான் பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன். ஆனால் அந்தப் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிக்குப் போதுமான சத்து இதிலே இருக்கிறதா? போதுமானது என்று முதலமைச்சர் எண்ணுகிறாரா? உண்மையான சத்துணவு சாப்பிடுகிறவர்கள் என்னென்ன சாப்பிடுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாதா? இன்னும் சொல்லப்போனால், நடுத்தர மக்களுக்கு கூட சத்துணவு சாப்பிடக்கூடிய வசதி இல்லை இந்த நாட்டில் என்று எனக்குத் தெரியாதா? அமெரிக்காவில் உள்ள சாமானிய ஒரு ஏழை சாப்பிடுவதைக் கூட ரஷ்யாவில் உள்ள ஒரு ஏழை சாப்பிடுவதைக்கூட, இந்தியாவில் உள்ள நடுத்தர குடும்பத்திற்கு மேற்பட்ட நிலையினர் கூடச் சாப்பிட முடியாத குழந்தையிலே இந்த நாடு இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாதா?

எனவே இந்தச் சத்துணவு என்பது, நாம் அளிக்கிற உணவு சத்துள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்கிற ஒரு அசையினால் சொல்லப்பட்ட ஒரு வார்த்தையே தவிர வேறு அல்ல பெரியதும் தேர்தல் நடைபெற்ற நேரத்தில், அங்கே எல்லாம் பள்ளிக் கூடங்களிலும் மக்கள் உணவு சத்துணவு தவறாமல், கட்டாயமாக

1983 பிப்ரவரி 2]

(திரு. க. அன்பழகன்)

வழங்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. தேர்தல் அன்று ஒரு உத்தரவு போட்டு, தேர்தல் வாக்குச் சாவடி உள்ள பள்ளிக் கூடங்களிலேயே ஆனால் அந்த மக்கள் நன்கு பார்க்கக் கூடிய முறையில், வாக்காளர்கள் பார்க்கக்கூடிய முறையில் அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு உணவு பரிமாறப்பட்டது. ஒரு வேளை வாக்காளர்கள் பக்கத்திலே தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு உணவு அளிப்பதை பார்த்துவிட்டு வாக்குகளை அளிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அரசு எண்ணியிருக்கமேயானால், உங்களுடைய திறமையான முயற்சியை—முறைக்கு எதிராக நடைபெற்றாலும் கூட வரவேற்கிறேன்.

ஆனால் நான் பேசிய ஒரு சில கூட்டங்களில் சில பள்ளிப் பிள்ளைகள் வந்திருந்தார்கள். அந்த பிள்ளைகள் எல்லாம் பகல் 1 மணி அல்லது 1 1/2 மணியிருக்கும் அந்த வேளையில் கையில் கிண்ணங்களை வைத்துக்கொண்டு நின்றிருந்தார்கள். ஏன் இந்தப் பிள்ளைகள் கையில் கிண்ணங்களோடு இங்கே வந்து நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு ஏன் இங்கே நிற்கிறீர்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டேன் அதில் ஒருவனுக்கு வயது 6, இன்னொருவனுக்கு 7 மற்றொருவனுக்கு 8 அல்லது 9 இருக்கலாம். அவர்கள் சொன்னார்கள், பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வருகிறோம் என்று பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறபோது ஏன் இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அசற்கு அவர்கள் இல்லை இல்லை சாப்பாடு கொடுத்தார்கள் எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். கிண்ணத்தை திறங்கள் என்று கேட்டேன்—திறந்து காண்பித்தார்கள்—அதில் ஒரு கிண்ணம் சோறுதான் இருந்தது. அது பள்ளிக்கூடத்திலே தந்தது எனக்கு உள்ளபடியே ஆச்சரியமானாலும் அவர்களைக் கேட்டேன், ஏன் சாப்பிடாமல் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று. அந்தப் பிள்ளைகள் சொன்ன வார்த்தையை முதலமைச்சருக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டுக்கிறேன். உடனே சாட்சியம் இருக்கிறதா; குறுக்கு விசாரணை செய்தால் வந்து பதிலளிக்க முடியுமா என்றெல்லாம் கேட்க வேண்டாம் என்னை நம்பினால் நம்புங்கள் இல்லையென்றால் விடுங்கள். அது பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை

நான் பேசுவதை எல்லாம் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை. நான் பேசுவதையெல்லாம் நம்பச் சொல்லி நான் என்றைக்கும் கேட்கவும் மாட்டேன். ஆனால் அந்தப் பிள்ளைகள் சொல்லிய வார்த்தை—பள்ளிக்கூடத்தில் பகலுணவு இந்த அளவுதான் தருகிறார்கள். அது எல்லாம் எங்களுக்குக் காணாது. அதை எடுத்துக்கொண்டு போய் வீட்டிலே போடும் சோற்றோடு சேர்த்துச் சாப்பிடுவோம்

என்றார்கள் அந்தப் பிள்ளைகள் சொல்லியதில் அரசியல் எதுவும் கிடையாது. அவர்களுக்கு அது தெரியாது. 6, 7 வயது பிள்ளைகள். ஆகவே நீங்கள் போடுகிற உணவு தமிழகத்தில் இருக்கிற பிள்ளைகளுடைய வயிற்றுப் பசியை ஆற்றப்போதுமானது அல்ல நீங்கள் செய்கிற காரியம். வரவேற்கத் தக்கது என்பது வேறு. ஆனால் செய்கிற காரியத்தில் உள்ள குறைபாடு என்ன என்பதை எண்ணிப்பார்த்தால் அதில் முழு சத்துணவாக இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டும்.

சத்துள்ள சத்துணவாக தரக்கூடிய வசதி எந்த அரசாங்கத்திற்கும் கிடையாது. இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த அரசாங்கத்திற்கும் கூடக்கிடையாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இப்படி தரப்படுகிற காரணத்தால் ஏற்படக்கூடிய வேறு விளைவுகளை சமூகநல விளைவுகளையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். குழந்தைகள் ஓரளவு உடல் ஆரோக்கியம் பெறுகிறார்கள் என்று நீங்கள் சொல்ல முடியும் தவிர, இதனால் சிறந்த முறையிலே கல்வி பயிற்று விக்கப்படுகிறது என்று கூறமுடியுமா? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னையே ஏமாற்றிக் கொள்ளச் சொல்லுகிறார்களா?

இந்தச் சத்துணவு திட்டம் இன்றியமையாத திட்டம் என்று சொல்லுங்கள். அதிலே எனக்கு மறுப்பு இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்த திட்டம் இன்று நடத்தப்படும் முறையால் பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வியின் தரம் இன்று குறைந்து போய்விட்டது என்பதை நான் நிரூபிக்கத் தயார். ஆசிரியர்களே வாக்குமூலம் கொடுக்கத் தயார். அதனாலே இந்தச் சத்துணவு திட்டமே கூடாது என்று நான் வாதாடுவதாக எண்ணிக்கொள்ளாதீர்கள். ஆசிரியர்களே சொல்லுகிறார்கள். அதிலே வேறு பட்ட கருத்து இல்லை. எத்தனை ஆசிரியர்கள் சொல்ல வேண்டும் உங்களுக்கு? பெரம்பலூர் பொருதியினைச் சேர்ந்த இரண்டு ஆசிரியர்கள் திருச்சியிலே என்னைப் பார்த்தார்கள் அவர்கள் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். நாங்கள் இப்போது பாடங்கள் காலையில் நடத்துவது இல்லை. மாலையில் பிள்ளைகள் தூங்குகிறார்கள்—சாப்பிட்டுவிட்டு, ஏதோ ஒரு மணி நேரம் நடத்துகிறோம். பிள்ளைகளே இன்றைக்கு என்ன சமைக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள், என்று அவர்களுக்கு சமையலில் அக்கறை வந்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்கிற குற்றம் என்று கூட நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், இந்த சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்குத்தான் அரசாங்கம் வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டேன். நாங்கள் சத்துணவு போட்டுவிட்டோம் அதனாலேயே கல்வி சிறந்த முறையில் கல்வி கற்பிக்கப்பட்ட எதிர்கால மக்களை உருவாக்கப்போகிறோம். என்றால் அது உண்மையல்ல என்பதை விளக்க நான் என்றைக்கும் வாதாட தயார்.

நம்முடைய பிள்ளைகள் பட்டினி கிடக்கிற நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்று சால்கிற அநே நேரத்தில் அதை விட முக்கியமான கல்வியை வர்கள் இழந்துவிடுகிற சூழ்நிலை எந்தநாளும் வந்துவிடக்கூடாது. கல்வித்தரம் என்பது நான் தெளிவாக சொல்வேன்—குழந்தைகளுக்கு தரப்படுகிற பயிற்சியினுடைய தரத்தைப் பொறுத்தத்தான் அவர்களுடைய கல்வியின் தரமே இருக்கிறதேயல்லாமல், படிக்கிற பலன் அவர்களுக்கு கிடைக்கிறதேயல்லாமல், நூற்றுக்கு ஒருவர்தான், தங்களுடைய அறிவனாலேயே அல்லது தங்களுடைய தனி ஆர்வத்தினாலேயே, அல்லது தங்களுடைய குடும்ப சூழ்நிலையினாலே தரமான அறிவு பெறுகிறார்கள், என்பதைத் தவிர பயிற்சி இல்லாமல் நன்கு படிக்க கூடியவர்கள் இல்லை என்பது 40 ஆண்டுகாலம் கல்வியிலே முழுமையாக தொடர்புடையவன் என்கிற முறையில் எண்ணிப் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன்.

தகுந்த பயிற்சி இல்லாமல் அதனுடைய முழு பலனையும் பெறமுடியாது இன்னும் கொல்லப்போனால் மேட்டுக்குடி மக்களின் பிள்ளைகள், அவர்களுடைய பெற்றோர்களோ அல்லது அந்தக் குடும்பத்திலே ஓரிருவர் படித்திருக்கிற காரணத்தாலோ அவர்களை நன்கு படிக்க வைக்கிற சூழ்நிலை இருப்பது போன்ற, அவர்களுக்கு ஊக்கம் தருவது போன்ற சூழ்நிலை பிறப்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குடும்ப பிள்ளைகளுக்கு அமைய வாய்ப்பு இல்லை. இந்தச் சமுதாய நிலைமையை மாற்றி காட்டத்தான் வேண்டும் என்பதிலே நமக்கு உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்குமேயானால், அந்தப் பிள்ளைகள் உண்மையாகவே படிக்க கல்வியின் தரம் குறையாமல் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

கல்வி அலுவலகத்திலே உள்ள டி. டி. ஓ. அல்லது அதற்கு மேம்பட்டவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சத் துணைவிட்டத்தைப் பற்றித் தான் அதிகம் கவனிக்கிறார்களே ஒழிய கல்வித்தரத்தைப் பற்றி அதிகம் அக்கறை செலுத்த அவர்களுக்கு நேரம் இல்லை என்கிற ஒரு குறை இருக்கிறது. நீங்கள் அண்மையிலே தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். 1 லட்சத்து 40 ஆயிரம் பேர்களை ஏற்கெனவே நியமித்திருக்கிறோம்—குழந்தைகள் காப்பகங்கள் மற்றும் சிலவற்றிற்கு—இன்னும் ஒரு 40,000 அல்லது 35,000 பேர்களுக்கு மேல் இதில் நியமிக்க போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தாராளமாக நியமியுங்கள். இவைகளை கண்காணிக்க வேறு ஒரு துறையையே அதற்காக நியமியுங்கள். அலுவலர் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும் வேறு ஒரு தனித்துறை அதனைக் கவனிக்கட்டும்.

(முற்பகல் 11-00)

கல்வித் தரம் கடந்த 10, 12 ஆண்டுகாலமாக நல்ல விளைவினைக் கொண்டு வராததற்கான ஒரு முக்கியமான காரணம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிக, பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகம், ஆனால் மேற்பார்வையிடுபவர்களின்

எண்ணிக்கை சற்று குறைவு. மேற்பார்வை என்பது அதாவது இன்ஸ்பெக்ஷன் என்பது சரியாக முறைப்படி நடைபெறவில்லை. இன்ஸ்பெக்ஷன் இல்லாத காரணத்தால் பள்ளிக்கூடங்களை சில இடங்களில் கட்டியும் படிக்கின்ற மாணவர்களே வராமல் கூட போய்விடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. அப்படி வராததற்கும் சேர்த்து மறுநாள் வந்ததாக கணக்கு காட்டுவது என்ன ஆகும்? எனவே இந்தச் குறை ழமாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும். தற்போது அரசு உணவுத் திட்டத்திலே எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கின்றதோ அதைவிட ஒரு படி அதிகமாகக் கல்வித் திட்டத்திலே அக்கறையினை காட்ட வேண்டும் என்று பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, எதிர்காலத்திலே தலைநிமிர வேண்டிய நிலையிலே உள்ள சமுதாயத்தின் சார்பாக அரசாங்கத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சத்துணவுத் திட்டத்தின் சார்பாக கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் இயக்கத்திலே மகாத்மா காந்தி வழியிலே ஈடுபட்டுள்ள காந்திக் கிராமம் என்பது ஒரு பல்லைக்கழகம் போல் மதிக்கப்படுகின்றது. அந்த காந்திக் கிராமம் என்ற அமைப்பிலே குழந்தைகளுக்கு வழங்குகின்ற பல்வேறுவிதமான சத்துள்ள மாவுகளைத் தயாரித்து பொட்டலங்களாகச் செய்து குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்த தாய்மார்களுக்கு உதவுகின்ற வகையிலே 2 வயது, 3 வயது உள்ள குழந்தைகளின் புள்ளிவிவரங்களைக் கணக்கிட்டு 25 பைசா 30 பைசா பெறுகின்ற உணவினை 10 பைசாவுக்கு 37, 40 கிராமங்களில் கொடுக்கப்பட்டது நல்ல விளைவினை ஏற்படுத்தியதைப் பார்த்திருக்கிறேன். எனவே இந்தச் சத்துணவினை எந்த முறையிலே நினைவேற்றுவது என்பதை மட்டும் ஆராய்ச்சி செய்யுங்கள், எண்ணிப்பாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் உணர்வு அதாவது அவர்களின் உள்ளத்திலே ஏழைகளுக்கு உணவினைக் கொடுக்கிறோம் என்ற ஒரு ஆத்ம திருப்தி ஏற்பட்டு நம்முடைய கையாலேயே தினமும் சமைத்துப்போடுவது போல் இருப்பதாக எண்ணுவார்களேயானால் அது அவர்களுடைய விருப்பம். அண்மையிலே நதிராவிலே முதல்வர் பதவி ஏற்ற என்.டி.ஆர். அவர்கள் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு நான் பாலும் ரொட்டியும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய இருக்கிறேன், பள்ளிக்கூடத்தினை சமையல் கூடமாக ஆக்க நான் விரும்பவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும் தமிழ்நாட்டிலேயும் அப்படி பாலும் ரொட்டியும் வழங்க வேண்டும் என்றால் தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவு பெரிய முயற்சியினை மேற்கொண்டால்—அதற்குப் பின்னால் அதை செய்ய முடியும் என்று நான் திட்டமிட சொல்லவில்லை. ஒரு வேளை கோதுமைமாவிலே ரொட்டி தயாரிக்கிற வாய்ப்பு இருக்குமானால் ஒரு ஆல்டர்நேட் ஏற்பாட்டினைச் செய்வதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்க

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. க அன்பழகன்]

குமானால் அதனைப் பரிசீலனை செய்யுங்கள். ஆனால் ஒரே யிலே ஒரேவிதமாக கன்னியாகுமரியிலே இருந்து சென்னை வரையிலே குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்கவேண்டும் அதன் மூலமாகத்தான் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்பது சரியல்ல. அந்தந்தப் பகுதிகளின் சூழ்நிலைக்கேற்ப, வளங் களுக்கேற்ப வழங்கலாம். அதற்கென நிபுணர்கள் மருத்துவத் துறையினைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எந்தெந்த முறையினைக் கையாண்டால் பரவலாக இந்தத் திட்டத்தின் பலன் கிடைக்கும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனவே, இப்படிப்பட்ட அருமையான திட்டத்தை, நல்ல திட்டத்தை நீங்கள் ஆர்வத்தோடு நிறைவேற்றுவதை நாங்கள் வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற போது நாங்கள்தான் செய்தோம் என்று கருத்துப்பட பேசுவது இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவ்வளவு பெருமையாகாது. நேற்றையதினம் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமாரி அனந்தன் அவர்களும் திரு நெடுமாறன் அவர்களும் சுட்டிக்காட்டி னார்கள். பள்ளிக்கூடத்திலே உள்ள பிள்ளைகளுக்கு உணவளிக் கின்ற முறையினைப் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பரவ லாக ஆக்கி விரிவாக்கினார்கள் என்பது உண்மை. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தபோது ஐந்தாண்டுக் காலம் நானும் மேலவையிலே உறுப்பினராக இருந்து பேசியபோது பள்ளிக்கூடத் திலே உள்ள பிள்ளைகளுக்கு உணவளிக்கின்ற திட்டத்திலே உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி அதனால் எப்படிப் பட்ட நிலைமை ஏற்படுகின்றது, எப்படிப்பட்ட சீர்குலைவு ஏற்படுகின்றது என்பதைச் சொன்ன நேரத்திலே அப்போது முதல மைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் கல்வி அமைச் சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய பதில் சொல்லுகின்ற நிலையையிலே இருந்தார்கள். சல்லியின் தரம் குறைந்துகொண்டு போகின்றது என்று மதிப்பிற்குரிய ஓர் இயக்குநர் அங்கே ருந்த போது நான் சுட்டிக்காட்டி 3 முறை பேசி இருக்கிறேன். எனவே அப்போதும் நடைபெற்றது. ஆகவே இந்த உயர்ந்த நோக்கம் இதற்கு முன்னாலே இல்லை என்று கருதக் கூடாது. ன்னும் நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1922 ஆம் ஆண்டு நீதிக்கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலே அப் போதே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வரவில்லை என்பதற்காக அவர்களால் உணவுக்கு வழியின்றி படிக்க முடியாது என்பதற்காக, பள்ளிக்கூடத்திலே சேரமாட்டார்கள் என்பதற்காக தாழ்த்தப்பட்ட குழந்தைகளுக்கும், பின்தங்கிய ஏழைக் குழந்தை களுக்கும் உணவு வழங்குகின்ற திட்டம் நீதிக்கட்சியின் ஆட்சிக்

காலத்திலேயே நாட்டிலே கொண்டு வரப்பட்டது அப்போது அது தமிழ்நாடு முழுவதும் வரவில்லை. ஏனென்றால் அப்போது கிராமங்களில் உணவு பஞ்சம் இல்லை. நம்முடைய ஆட்சி வரத்தான் கிராமங்களிலே உணவுக்கும் அரிசிக்கும் தட்டுப்பாடு வருகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. Free education was given to the pupils of lower class and incentives were provided by free distribution of school books, clothes and midday meals. என்று டாக்டர் மணவாளராமானுஜம் அவர்கள் நீதி கட்சியைப் பற்றி எழுதியபோதும், கோபாலமேனன் என்பவர் திரு., ஸ்பீக்கராக இருந்தவர் அவர் எழுதிய கட்டுரையிலேயும் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நீதி கட்சி காலத்திலே தொடங்கி காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலே விரிவுபடுத்தப்பட்டு பெரும், தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஏழைகள் இடத்திலே பின்தங்கிய மக்கள் இடத்திலே அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு செயலாற்றியதன் தொடர் விளைவு தான் இன்றைக்கு செய்படுத்துகிறீர்கள். ஆனால் காலத்தின் தேவையையும் சூழ்நிலைகளையும் எண்ணிப்பார்த்து முறைப்படுத்தி வகைபடுத்தி உணவு போடுகின்ற இந்த காரணத்தால் ஏழை மக்களுடைய அறிவு வளர்ச்சி பாதிக்கப்படாமல் இருக்க அதிர்ஷ்ட வேண்டிய அக்கறை காட்டப்பட முடியாத நிலைமைக்கு சமூகம் தள்ளப்படா இருக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுதான் இந்த அரசினுடைய மிகப் பெரிய சாதனையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாங்கள் எண்ணுகிற போது நாங்கள் எப்படி வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியும்? ஒரு நூறு சத்திரங்கள் கட்டுகிற காரணத்தால் ஒரு மன்னனை மிகச் சிறந்த மன்னன் என்று பாராட்ட முடியுமா?

நானும் நாவலரும் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்த காலத்தில் இலவச உணவு போட்டு படிக்க வைக்கிற பள்ளிகளுக்கும் நாங்கள் விண்ணம் செய்யக்கூடிய ஒரு கால கட்டத்தில் இருந்தோம். ஓரத்த நாட்டிலே ராஜா சத்திரத்திலே இருந்த இலவச உணவு வழங்குகிற பள்ளிக்கூடத்திற்கு மனு போட்டிருக்கிறேன் நான். அப்போது அங்கிருந்த, டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு பிரசிடெண்டு மாவட்டத் தலைவர் இடத்திலே விண்ணப்பம் கொடுக்க சென்றவன் நான். எனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து சமுதாயத்தில் என்றும் இருக்கிறது. முறைப்படி சய்கிற ஆற்றல் அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டிருக்கிற பின்தங்கிய நிலைமை சாதாரணமானது அல்ல நீங்கள் ஏதோ புள்ளிவிவரங்கள் காட்டி மத்திய அரசு இசைவு தரவில்லை அதனால் குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசு இடத்திலே எந்த

1983 பிப்ரவரி 2]

(திரு. க. அன்பழகன்)

எந்தத் தொழில்களைப் பெறுவதற்கு எத்தனை முறை முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது? எப்படி வாதாடப்பட்டது? மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொள்கை அடிப்படையில் எடுத்து வைக்கப் பட்ட வாதங்கள் என்ன என்பது தெரிய வேண்டாமா? இந்த அவைக்குத் தெரிய வேண்டாமா? நேற்றைய தினம் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் திட்டவாட்டமாகவும் தெளிவாகவும் பல கருத்துக்களை பேசினார்கள். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள்ப் மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டிருக்கிற பின்தங்கிய நிலைமை குறித்து எடுத்துச் சொன்ன கருத்தை முதலமைச்சரோ வேறுஎந்த அமைச்சரோ மறுக்க முடியாது. இந்த நிலைமை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு மத்திய அரசினிடத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாஜா ரிப் அவர்கள் போய் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்தால் முடியும் என்ற நிலைமையில் அரசாங்கம் இருக்குமானால், ஒரு அரசாங்கம் நமக்கு எதற்கு? அரசாங்கத்திற்கு எதை வாதாடிப் பெறுவதற்கான வல்லமையே இல்லாமல் போனதற்கு என்ன காரணம்? உறவுக்கு கை கொடுங்கள். ஆனால் உரிமைக்கு குரல் கொடுக்கவேண்டிய காலத்தில் நீங்கள் குரல் கொடுத்தீர்களா? சட்ட மன்றத்தில் எடுத்து வைத்தீர் ளா? அதற்காக வாதாடினீர்களா? ஒரு கொள்கையை வலியுறுத்துகிற முறையில் அகில இந்தியாவிலே பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று சொல்கிற முறையில் பல்வேறு மாநிலங்களில் 98 மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதில் இத்தனை மாவட்டங்களுக்குத் தந்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. மக்கள் தொகை அதிகம் பரப்பு குறைவு அல்ல. ஆனால் மாவட்டங்களாக நாம் பிரித்து இருக்கிற முறை வட இந்திய மாநிலங்களில் ஒரு மாவட்டம் எவ்வளவு பரப்பு இருக்கிறதோ அதைப்போல 3 மடங்கு பரப்புள்ள மாவட்டங்கள் நம்முடைய மாவட்டங்கள். நீங்கள் மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கையை வைத்துக் கொண்டு மத்திய அரசிடம் பேசுகிறபோது நம்முடைய எண்ணிக்கையும் குறைவு, விகிதாசாரமும் குறைகிறது. கே தான் நான் கேள்வி கேட்ட போது கூட, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிற மக்களுடைய விகிதாசாரத்தை எவ்வாறு மாட்டத்திலும் கணக்கு எடுக்கப் பட்டு அந்த விகிதாசார அடிப்படையில் தான் மத்திய திட்டக் குழு திட்ட அடிப்படையில் நிதி ஒதுக்குவதாக இருந்தாலும் அல்லது அந்தந்த மாவட்டங்களுக்கு சலுகை அளிக்கிற முறையில் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டுமானாலும், அந்த உரிமைகளை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுப் பெறவேண்டும் என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னோம். மத்திய அரசு புறக்கணிக்கிறது என்றால் புறக்கணிக்காமல் மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் அனைத்தும் சொல்வதை எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்று நான் நம்பவில்லை. நாம் என்ன பஞ்சாபிலுள்ள சீக்கியரைப் போல் அவ்வளவு தமிழ் இன உணர்வு படைத்தவர்களா? சீக்கியர்களுக்குள்ள இன உணர்வு தமிழனுக்கு என்றைக்காவது வருமா? உள்ளபடியே ஒருமைப்பாடு

ஒற்றுமை என்று பேசுகிறபோது எனக்கு ஒற்றுமையில் நாட்டம் உண்டே தவிர ஒருமைப்பாடு என்பது நடைமுறைக்கு ஏற்றது அல்ல என்பது திட்டவாட்டமாக தரியும் தாயும் மகளும் ஒன்று என்று சொன்னாலும் வாயும், வயிறு வேறு வேறுதான் என்பது உலகம் அறியாத பழமொழியா? அவனவன் வாயும் வயிறும் வேறாக இருக்கிறது, அதில் வல்லமை உள்ள வாய்க்குத்தான் வயிறு நிரம்புகிறது என்ற நிலைமையிலும் உலகம் முழுவதற்குமே உண்மையாக இருக்கிறதே! அது தமிழ்நாட்டில் உண்மையாக இருக்கிறதே. எனவே வல்லமை உள்ளவர்களாக தமிழக மக்கள் தமிழன் என்ற உணர்வோடு தலை எடுக்கக்கூடியப வாய்ப்பை தமிழன் பெற்று இருக்கிறானா.

அசாமில் உள்ள மலைவாழ் மக்கள் அவர்களுடைய உரிமைக்கு போராடுவதிலே எனக்குக் கூட சில குறைகள் உண்டு என்று சொன்னாலும் உரிமை இந்த அளவு போய்விட்டால் நாளை என்ன ஆவது என்ற கவலை இருந்தாலும் கூட அசாமிலுள்ள மலைவாழ் மக்களுக்கு உள்ள உணர்வு தமிழனுக்கு இருக்கிறதா? தமிழர் என்று சொல்கிற அந்த உணர்வுக்கு நாம் இடம் கொடுக்கிறோமா? இன்னும் சொல்லப் போனால் தமிழர்கள் யார் என்ற வாதத்திலேயே காலம் போய்விடுகிறதே தவிர அவர் தமிழனா இவர் தமிழனா என்ற வாதத்திலே காலம் போய்விடுகிறதே தவிர தமிழன் என்ற பொது உணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் தரக்கூடிய மனப்பான்மை நம்மிடத்திலே இருக்கிறதா?

(முற்பகல் 11-10)

தனி மனிதனை எண்ணிக்கொண்டு நான் பேசவில்லை. தமிழ் நாட்டிலே வாழ்கிற 5 கோடி மக்களையும் கூட நான் தமிழர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். கொஞ்சம் தரம் குறைந்த தமிழர்கள் என்று சில பேர்கள் இருக்கக் கூடும். ஆனால் 5 கோடி மக்களும் தமிழ்நாட்டின் மக்களுடைய மொத்த நலனுக்காகப் போராடுகிற ஒரு உணர்வு தமிழகத்திலே இருக்க முடிகிறதா? தமிழர்களின் தலைவர்களாக உள்ளவர்களையெல்லாம் மதிக்கிற மனப்பான்மை அவர்கள் எந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் நமக்கு இருக்கிறதா? நம்மால் அந்த உணர்வோடு செயல்பட முடிகிறதா? ஏன் அந்த உணர்வு பட்டுப் போய்விட்டது.

தேசியக் கவி பாரதியார் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் முதன் முதலில் புரட்சி உணர்வுகளைத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு விளைவித்தார்கள். ஒரு வைதீகக் குடும்பத்திலே பிறந்தாலும் தேசியக் கவி பாரதியாருக்கு ஆதிதிராவிடர் என்றோ அய்யர் என்றோ வேறுபாடு தெரியாத ஒரு மனவளம் வளர்ந்தது என்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது அவருடைய காலடியிலே விழுந்து வணங்கி அந்த உணர்வைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கருதிக் கொள்பவன். ஆனால் அந்த

உணர்வு படைத்த தேசியக் கவி பாரதியாருக்கு விழாக் கொண்டாடுகிற நாம் ஒரு ஆண்டு முழுவதும் நூற்றாண்டு விழா பல்வேறு வகைகளிலே கொண்டாடுவதற்கு நாம் ஆர்வமாக இருக்கிறோம், பாரதியார் பெயரால் பல்கலைக் கழகம் அமைத்து இருக்கிறோம். அதிலே இம்மியளவும் எனக்கு மாறுபாடு கிடையாது. அதன் நிர்வாக முறையிலே வரக்கூடிய குறைபாடுகள் என்பது வேறு, விழா நடத்தியபோது ஏற்பட்ட குறைபாடுகள் என்பது வேறு ஆனால் பாரதியாரை எந்தக் கண்ணோட்டத்திலே நோக்குகிறீர்கள் ஒரு மலக் கியவாதியாக, ஒரு கலைஞனாக ஒரு சிறந்த கவிஞனாக மட்டும் பார்த்துவிட்டு அவருடைய சமுதாய உணர்வுகளை மூடி மறைத்து விடுகிறார்களே என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டதுண்டு. பாரதியாருடைய தியாகத்திற்கும் தொண்டுக்கும் ஈழிலை எனினும் அவர் 39 வயது தான் வாழ்ந்தார். 70 ஆண்டுகள் வரையிலும் வாழ்ந்து 50 ஆண்டுகாத்திற்கு மேல் இந்த நாட்டுக்குத் தன்னைப் படைத்து தேசியத்திற்காக அல்லும் பகலும் போராடி தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு தன் வாழ்நாள் 40 ஆண்டுக்காலம் 45 ஆண்டுக் காலம் செலவிட்டு 30 ஆண்டுக்காலம் தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைக்குரல் கொடுத்துப் போராடித் தனக்கென வாழாது பிறக்குரியாளராக வாழ்ந்த அரசியல்வாதிகளுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக இருந்த திரு. வி. க. அவர்கள் நூற்றாண்டு விழாவைப் பற்றி இந்த ஆளுநர் உரையில் ஒரு குறிப்பு வந்திருக்கவேண்டாமா? ஒரு தமிழன் என்ற உணர்வோடு நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இந்த உரையில் திரு. வி. க. அவர்களுக்கும் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் 3 மாத காலத்திற்குமுன்னாலே அரசாங்க விழா நடைபெற்றது. என்பதால் அரசின் நினைவுக்கு வருவதற்கு அது வந்திருக்கிறது. அவர்கள் பாரதியாரைக் குறிப்பிட்ட உடனே திரு. வி. க. அவர்களையும் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த நினைவு நமக்கு வராமலே போய்விட்டதே. கப்பலோட்டிய தமிழன், வடிகிதம்பரனாரை தமிழகம் மறந்ததைப்போல எத்தனையோ தமிழ் வீரர்களை தமிழுக்காகப் பாடுபட்டவர்களைத் தமிழம் மறந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உணர்வு ஏற்பட வேண்டுமானால் திரு. வி. க. அவர்களுக்கும் நூற்றாண்டு விழா அறிவிக்கப்பட்டு பாரதியாருக்கு நிறைவேற்றப்பட்ட விழாவிற்கு ஒத்துவரையிலே தமிழகத்திலே கொண்டாடக்கூடிய ஒரு பக்குவத்தை ஆர்வத்தை ஒரு உணர்ச்சியை காட்டியிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்துதேசிய ஒருமைப்பாடு என்ற பெயரால் வேற்றுமை காட்டுவதா நேற்றையதினம் திரு. ஹாஜாசெரிப் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயிருந்தும் இந்த அரசாங்கத்திடத்திலே வந்து தங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு தொழில் வேண்டும் என்று கேட்பதைப்போல் மைய அரசை மாநில அரசுகள் அவரவர்

களுக்கிடத் தொழில்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிற போது நீங்கள் தானே போராடி பெறவேண்டுமென்ற கருத்தை சொன்னார்கள் அது உண்மை. அந்த அடிப்படையில் நான் சொல்கிறேன். மாநிலத்தின் உரிமை எதுவாக இருந்தாலும் மாநில மக்களுடைய உணர்வுகளை எல்லாம் திரட்டி வாதாடுவதற்கான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகவேண்டுமானால் இந்த ஆளுநர் உரையில் சேதுகால்வாய் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடப்படாமலே விடப்பட்டிருக்கிறதே ஏன்? மத்திய அரசாங்கத்தைவேறு யாரோ பாராளுமன்றத்திலே உள்ளவர்கள் கேட்கிறார்கள். குழுக்கள் போடப்படுகின்றன என்றாலும் சேதுகால்வாய்த் திட்டம் வருவதன் மூலமாக நம்முடைய கிழக்கு கடற்கரைக்கு ஏற்படக்கூடிய வளர்ச்சிக்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதால் அதைப் பற்றி 10 வரிகளாவது குறிப்பிடவேண்டாமா? சேதுகால்வாய்த் திட்டத்தை மறந்து போய் விடுவதா? சேதுகால்வாய் திட்டம் இல்லாமல் தூத்துக்குடியினுடைய முழுப் பல்வளையும் பெறமுடியுமா சேது கால்வாய்த் திட்டம் இல்லாமல் கடற்கரை ஓரத்திலே வளர்ச்சியை நாம் காணமுடியுமா? சேது கால்வாய்த் திட்டம் எவ்வளவு கோடியானாலும் தமிழ்நாட்டிற்கு தேவையல்லவா? தேசத்தின் பாதுகாப்புக்கு அது தேவையல்லவா?

சேதுகால்வாய்த் திட்டத்தைப் போல் கங்கை-காவிரியை இணைப்போம் என்பது 40, 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்து உருவாகி வந்திருக்கிற கருத்து அது இயல்வதல்ல என்று மத்திய அரசு சொன்னாலும் கூட அந்தத் திட்டத்தை வலியுறுத்துகின்ற கொள்கை ஒரு உணர்வு நபக்கு இருக்க வேண்டாமா? கங்கை நதி தண்ணீரோ பிரமபுத்திரா நதித் தண்ணீரோ பாய்ந்து பங்களாதேசத்திற்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையே தண்ணீர்பங்கிடு பிரச்சனை ஏற்பட்டு உடனுக்குடன் மத்திய அரசு தீர்க்கவில்லையா? இந்த கங்கை நதித் தண்ணீர் இந்தியாவைக் காப்பாற்ற வேண்டிய தண்ணீர் என்ற குமரி முனை வரையில் பாயவேண்டிய தண்ணீர் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டம் பற்றி இந்த ஆளுநர் உரையில் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டாமா?

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சேலம் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவான நேரத்தில் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் நடத்திய முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் அந்தத் திட்டத்தை அந்தத் திட்ட அறிக்கையில் சேர்க்காத காரணத்தினால் இந்த சேலம் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை வரும் என்று தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக நாங்கள் எவ்வளவு முறை எடுத்துச் சொல்லியும் நீங்கள் சேர்க்காத போது நான் இந்தத் திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள முடியாது என்று கலைஞர் அவர்கள் வாதாடியதன் விளைவாக சேர்க்க

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பட்டது சேலம் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலைத் திட்டம். இன்றைய தினம் ந வடைந்த குழந்தையாக, நாசமாகப் போய் விடுமோ என்று அஞ்சக் கூடிய தொழிலாக இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதுபோல தொழிலாளர்கள் வேலையாய்ப்பு நாளுக்குநாள் குறைந்து வருகிறதாக கஞ்சமலைத் தாது பயன்படுத்தப்படாத ஒன்றாக, மத்திய அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிற ஒரு இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையினுடைய காட்சிக்கூடமாக மாறி இருக்கிறதே அதுபற்றி இந்த அரசாங்கம் வலியுறுத்திப் போராடுகிற முறையில் எடுத்து சொல்ல இருக்கிறதா? அரசாங்கத்திற்கு அல்லவா அது முன்கூட்டியே தெரிய வேண்டும்? இன்னும் சொல்லப்போனால் அப்படி வாதாடாத காரணத்தினால் தொழில்துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு மங்குகிற நிலைமை, மின்சார வெட்டு காரணமாக வேலை குறைப்பு தொழிற்சாலைகளில், தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு அவர்கள் பாதிப்படைந்த வாங்கிக் கொண்டு 600 ரூபாய் வாங்குகிற தொழிலாளி 300 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு ஸ்டீல் முடங்கி இருப்பார்களானால் அவர்களை யார் காப்பாற்றுவார்கள்? மீது இருக்கிற ஊதியத்தை இந்த அரசாங்கம் தரமுடியுமா? தாருங்கள் என்று கேட்டால் ஒரு வேளை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள், மத்திய அரசாங்கத்தைப் போல நாங்கள் நோட்டு அடிக்க முடியுமா என்று. அதிலே ஒரு உண்மை இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கமும் நோட்டு அடிக்கிற வாய்ப்பினை பெற்றிருந்தால் மக்களை எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்பே பரிதவிக்கிற நிலைக்கு விடப்பட்டிருப்பார்கள் என்ற உண்மை நமக்குத் தெரியும். இப்போது இன்னும் சொல்லப்படுகிற, பண வீக்கத்தின் மூலக்கோடு நோட்டு அடிப்பதிலேதான் ஆரம்பமாகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலை வசதிக்காக நோட்டு அடிப்பதை அதிகப்படுத்துகிறபோது இருப்பு முதலீடு அற்றகுத் தேவையான அளவு இல்லாத காரணத்தினால் பண வீக்கத்தினை உண்டாக்குகிறது. தேவையான மூலப் பொருளை வக்காத காரணத்தினால் அது பணவீக்கத்தை உண்டாக்குகிறது. மாநில அரசுகளே நோட்டுகளை அடிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் மக்கள் தண்டாடக்கூடிய நிலைமை மேலும் அதிகமாகும். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்திடத்தில் பாருளாதார முக்கியத்துவத்தையும் வல்லமையையும்வளர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை இருப்பதை மறுத்து அந்த உரிமைகளின் பலன் பங்கிடப்பட வேண்டும் என்று வாதாடுகிற முறையில் தமிழகத்திற்காக இதுவரையில் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே எத்தனை முறை குரல் கொடுத்து வாதாடியிருக்கிறீர்கள்?

இன்னும் சொல்லப்போனால், ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நமக்குரிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக இந்த ஆண்டு கடந்த ஆண்டை விட 18 சதவீதம் அதிகமாக திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறபோது நமக்கே அதனுடைய உண்மை நிலைதெரிய வேண்டாமா? 18 சதவிகிதம் என்பது இப்போது இருக்கக்கூடிய விலைவாசு

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

ஏற்றத்திலே ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடுகிறது என்பது தெரிய வேண்டாமா? நான் ஒன்றை வற்புறுத்தி கேட்க விரும்புகிறேன். 22½ கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தில் தாய்மார் களுக்குக் கழிவறைகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல் கிறீர்களே, நானும் என்னுடைய தாய் தங்கை முதலியவர் களை நினைத்துக் கொண்டுதான் கேட்கிறேன். 22½ கோடி ரூபாய் இதில் மூலதனமாகச் செலவிட அரசு திட்டமிட்டுக்கிறது. கல்வி அமைச்சர் அரங்கநாயகம் அவர்கள் மேலவையில் பேசுகிற போது பள்ளிகூடங்கள் கட்டுவதற்குத் தேவைப்படும் 98 கோடி ரூபாய் நிதி கிடைக்கவில்லை என்றார்கள். பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கு 98 கோடி ரூபாய் நிதி தேவை என்கிறார். நானே கூட இதற்கு முன் பேசியுள்ளேன். ஆண்டிற்கு முப்பது கோடி ரூபாய் என்காவது கூடன் வாங்கி பள்ளிக் கட்டிடங்களை ஒழுங்கு படுத்துங்கள் என்று கேட்டேன். நேற்றைக்கு முன் தினம் அவர் பேசினார் என்று நினைக்கிறேன், 98 கோடி எல்.ஐ.சி. தர மறுத்து விட்டது என்றும், தேசிய வங்கிகளிடத்திலே 4 சதவீதம் வட்டி யிலே நாங்கள் பணம் கேட்கிறோம், அவர்கள் கூடன் வழங்க மறுக்கிறார்கள், நிதி கிடைக்காத காரணத்தால் கட்ட முடிய வில்லை என்கிறார்கள், எனக்குத் தெரியாதா என்னுடைய தாய் மார்களே, தங்கைமார்களை, நீங்கள் கட்டுகிற கழிவறை களுக்காக எவ்வளவு செலவழிக்கிறீர்களோ அதற்குரிய பயன் இருக் கும் என்று கருதுகிறீர்களா? நான் சொல்வதற்கு மன்னியுங்கள். யாராவது இதிலே குடியிருக்கிற நிலைமை கூட ஏற்படலாம், ஏற்படும் நாட்டிலே உள்ள நிலைமை காரணமாக நிரம்பத்தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் சக்கசினை எவ்வளவு நாட்கள் பயன்படுத்த முடியும் எத்தனை கிணறுகளில் இப்போது தண்ணீர் இருக்கிறது? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேலூர் போனபோது தாய்மார்கள் தண்ணீர் குடித்தை தலையிலே வைத்துக்கொண்டு இரண்டு மைல் தூலைவிற்கு போய் வந்ததை பார்த்தவுடன் அவர்களே உத்தரவு போட்டு ஒரு கிணறு தோண்டச் சொன் னார் என்று ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பத்திரிக்கை யிலே பார்த்தேன், முதலமைச்சர் அவர்கள் கண்பட்டால்தான் கிணறு கிடைக்கும் என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஒரு இடைத் தேர்தல் வந்தால் எவ்வளவு கிணறுகள் வேண்டுமானாலும் தோண்டுவார்கள் என்ற நிலைமை உள்ளது. அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் மேலவையில் சொன்னார்கள், பெரிய குளத்தில் இடைத் தேர்தலுக்காக குடிநீர் திட்டம் போடவில்லை, ஆன் கோயிங் ஸ்கீம் என்று சொன்னார்கள். ஆன்-கோயிங் ஸ்கீம் என்னிடத்தில் இது இருந்ததல்லையா? ஆன்-கோயிங் எனக்கு தெரியாதா? ஆன் கோயிங் ரூட்டே மாறிப் போகிறதே. பெரிய குளம் தேர்தலில் இரண்டு மாதங்கள் முன்னாலிருந்து தேர்தல் முடிந்து இரண்டு நாட்கள் வரையில் அங்கே போடப்பட்ட துளைக் கிணறுகள் எவ்வளவு? அதற்கான செலவு எவ்வளவு? அதற்காக நீங்கள் வாங்கியிருக்கிறீர்கள் எத்தனை வாடகைக்கு வந்த ரிக்குகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வாடகைப்பணம் என் கட்சிக்காரருக்கு உட்பட எவ்வளவு பாக்கி, தெரியாதா? வேறு இடத்தில் நீங்கள் செய்தீர்களா? இப்பொழுதே இருச்செந்தூரில்

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

குடிநீர் வாரியம் குடியேறி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். குடியேறட்டும், எனக்கு ஒன்றும் வருத்தம் இல்லை. அரசியலில் ஏற்படுகிற தோல்வியைக் கண்டு மலைப்பவன் அல்ல நான். நானே தோற்றால் கூட இது இயற்கை என்று நினைக்கிறவனே தவிர, அதுபற்றி கவலைப்படுகிறவன் அல்ல.

(முற்பகல் 11-20.)

அரசியலிலே, சட்டமன்றத்திலேதான் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறவன் கூட அல்ல. இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் சொல்கிறேன், அரசியல்தான் உலகம் என்று அப்படியும் கருதுகிறவன் அல்ல. மாண் மிகு முதலமைச்சரிடத்திலே எனக்கு ஏதாவது நல்லெண்ணம் மிச்சம் இருக்குமானால் அவருக்கு நான் சொல்லக்கூடிய ஒரே கருத்து அரசியல்தான் உலகம் என்று தயவு செய்து கருதாதீர்கள். உங்களுடைய நிலையே வேறு. நானோ, நாவலர் நெடுஞ்செழியனோ இந்தக் குட்டையிலேயே உயிர் இதிலேயே வளர்ந்து இது தவிர வேறு வழியில்லாமல் வந்தவர்கள். நாங்கள் அரசியலைவிட்டுப் போனால் உலகம் எங்களைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படும். உங்களுக்கு அரசியல் என்பது ஒரு விருந்துபோல். இந்த அரசியலை அவ்வளவு உயர்வான முறையில் நடத்தக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமானாலும் நீங்கள் முதலமைச்சராக இருப்பதிலே எனக்கு பொறாமையோ மாறுபாடோ வரக் காரணம் இல்லை. வேறு எவரும் முதல்வராக இருந்தபொழுதும் நான் பொறாமைப்பட்டவனல்லன். இன்னும் சொல்லப்போனால் முதலமைச்சர் பொறுப்பு என்பது நீங்கள் அணிந்திருக்கிற மிருதுவான தொப்பியைப் போன்றது அல்ல. அது முள்முடிபோன்றது என்பது எனக்கு தெரியும். நீங்கள் முள்முடியைத் தாங்கியிருக்கிறீர்கள் என்ற உண்மையும் எனக்குத் தெரியும். அந்த சுமை மகிழ்ச்சியானது அல்ல என்பதையும் நான் அறிவேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், அதிகாரத்திலே இருக்கிற காரணத்தால் மக்கள் நமக்குக் காட்டுகிற நன்றியைவிட இல்லாதபொழுது காட்டுகிற நன்றி எவ்வளவு அதிகம் என்பதை அதிகாரம் இல்லாத நேரத்திலே உணர்கிறவன் நான் எனவே, அது பெரிதல்ல. அதற்காக நான் பேசவில்லை.

திருச்செந்தூர் தேர்தல், என்னப் பொறுத்த வரையில் எந்தக் கால்கை அடிப்படையிலே வாதாடினாலும் கூட அதுவே அல்ல எதிர் காலத்தின் முடிவு. நாட்டினுடைய முடிவு என்ன? எதிர்காலம் என்ன? இன்னும் சொல்லப்போனால், குடிநீர் வாரியத்தினுடைய கடமைகள் எல்லாம் ஒழுங்காக நிறைவேறி இருக்கின்றனவா? 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே குடிநீர் வாரியத்திலே தவறு நடைபெற்று விட்டதாகக் கருதக்கூடிய அரசு அப்படி தவறு நடைபெற்றறது என ஒரு வழக்குப் போட்டு வழக்கிலே இது குற்றம் எனச் சாட்டுவதற்கு முன்னாலே தாங்கள் குற்றம்சாட்ட விரும்புகிறவருடைய வீட்டிலே வீட்டிலே ஐப்தி செய்தது. வழக்கு போட வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டெல்லாம் இறுதியானவையா? அப்படியானால் நாங்கள் சாட்டுகிற குற்றச்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

சாட்டுக்கள் எல்லாம் முடிவானவையா? நீங்கள் சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டு மட்டும் இறுதியானது என்று கருதுவதற்கு உங்களுக்கு எந்த அதிகாரம் இடம் தருகிறதோ அந்த அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால்தான் நாங்கள் சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டு இறுதியானதல்ல என்றுதானே பொருள். ஆகவே ஒரு குற்றச் சாட்டை நிரூபிக்கிற வரையிலே பொறுத்திருப்பதிலே குடி முழுகியாப் போய்விடும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரையே நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் இதுவரையில் யார் யார் மீது, என்ன குற்றம் இருப்பதாகக் கருதினீர்களோ அவைகள் எல்லாம் உண்மை என்று நீங்கள் மனதாரக் கருதுகிறீர்களா? நம்ப முடியுமா? உங்களுக்கு வந்த தகவல் உண்மையா?

இன்னும் சொல்லப்போனால், கமிஷன்களை நியமித்து, உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியாக இருந்த ஒருவரையே நியமித்து ஒரு விசாரணை நடத்துகிறோம். ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி ஒருவரை நியமித்து ஒரு விசாரணை நடத்துகிறோம். அப்படியெல்லாம் நடத்தப்பட்ட விசாரணைகளுடைய முடிவுக்கு—அவர்கள் ஏறத்தாழ 60 பக்கம் 80 பக்கங்கள் விளக்கங்கள் எழுதி, ஆதாரங்கள் எடுத்துக்காட்டி இன்ன இன்ன குற்றங்கள் இன்ன இன்ன சூழ்நிலையில் நடந்து இருக்கக்கூடும் என்பதற்கு இன்ன இன்ன சான்று இருக்கிறது என்று எழுதுகிறார்கள். அதையே ஏற்றுக்கொள்ளாத அரசு தான் இந்த அரசு எம்ரஜென்சி காலத்தில் நெருக்கடி காலத்தில் சென்னை சிறைச் சாலையிலே நடைபெற்ற அக்கிரமத்தை விட ஒரு அக்கிரமம் உலகத்திலே வேறு எங்காவது நடக்கமுடியும் என்று கருதுகிறீர்களா? தீகார் ஜெயிலிலே அப்படி நடைபெற்றதற்காக—இன்றைக்கு நடைபெறுகிற தவறுக்காகக் கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதைப் பார்க்கிறீர்கள் அல்லவா? ஆனால், நெருக்கடி காலத்தில் சென்னை சிறைச்சாலையில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் குறித்து—அப்பொழுது உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்த திரு இஸ்மாயில் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கைமீது இந்த அரசாங்கம் மனப்பூர்வமாக நடவடிக்கை எடுத்ததா? அவர் யார் என்பது பற்றி எனக்கொன்றும் கவலையில்லை. நீதி என்ன ஆவது?

திருச்செந்தூரிலே என்ன நடைபெற்றது? அன்பழகன் சொல்வதை, கலைஞர் கருணாநிதி சொல்வதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாம், ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவை இல்லை. நாங்கள், ஒருவேளை பாரபட்சமாகச் சொல்லக்கூடும். நீதிபதி பால் கமிஷன் அறிக்கையினுடைய அடிப்படையிலே எந்த நீதிபதியிடத்திலே வேண்டுமானாலும் அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையை அனுப்பிப் பாருங்கள். நீங்கள் அதுபற்றி மீண்டும் துப்பறியும் இலாகாவைக் கொண்டு விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னீர்கள். இதுவரையில் அந்த அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்று பொதுமக்களுக்குத் தெரிய வேண்டாமா? நடைபெற்ற அந்தப் படுகொலையைப் பற்றி, எப்படி நடைபெற்றது, எந்தச் சூழ்நிலையில் நடைபெற்றது, யார் காரணமாக இருக்கக்கூடும், இப்படி நடைபெறக் கூடிய அளவுக்கு எந்த எந்தக் காரணங்கள் இருந்தன.

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அவர் மீது சோழத்துச் சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் எப்படிப் பொய்யானவை—இவ்வளவையும் நான் படித்துப் பார்த்து உணர்ந்திருக்கிறேன். முதலமைச்சர் அதை உணரக் கூடாதா? அன்பழகனுக்கு மட்டும் தனியான இலக்கணமா அந்த அறிக்கையிலே உள்ள சொற்களுக்கு? அப்படி உணரக்கூடிய ஒரு முதலமைச்சர், எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் மக்களைப் பார்த்து எங்களுடைய ஆட்சியார் குற்றம் செய்தாலும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை உண்டா?

புட்லூர்தண்டபாணி என்ற ஒருவர் படுகொலை செய்யப் பட்டு, எப்படியோ குளத்தங்கரையிலே, ஏரிக்கரையிலே, அந்தப் பிணம் அதற்குப் பின்னர் சண்டு பிடிக்கப்பட்டு, போலீசுக்குத் தெரிந்து, அவருடைய மனைவி விண்ணப்பம் கொடுத்தும், குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. நாங்கள் இன்னார் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்ல எங்களுக்கு உரிமை கிடையாது. ஒருவேளை, நாங்கள் ஊதிக்கலாம். அதைச் சொல்ல நான் தயாராக இல்லை, அவசியம் இல்லை.

மதுராந்தகம் ஞானசௌந்தரி! எப்படியோ ஒரு கொலைக்கு ஆளானபொழுது, இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்ததா? அது தொடர்ந்ததா? நீதி கிடைத்ததா? இப்படி எத்தனையோ செய்திகளைச் சொல்லலாம். ஒரு அரசாங்கம் ஐந்தாண்டுக் காலம், ஏழாண்டுக் காலம், பத்தாண்டுக் காலம் ஒரு கட்சியின் ஆட்சியில் இருக்கிறது என்றால் அதன் பின் விளைவுகள் ஒரு நாட்டிலே எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் உருவாக்க வேண்டும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஒருவர் ஆட்சியிலே இருக்கலாம், ஆட்சியிலே இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் நாட்டிலே வாழ்ந்துதான் தீர வேண்டும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில், அதற்கு முன்னால் இருந்த சாங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆட்சியில் பல குறைபாடுகள் நடந்தன. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குத் தெரியாதா? சில குறைகளைப் பற்றிக் கூட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசவில்லையா? அந்தக் குறைகளைப் பேசிய அண்ணா அவர்கள், அவைகுறித்து பேசியதேபோதும் என்றுகருதவில்லையா? அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நம்மையெல்லாம் விட ஆற்றலிலே குறைந்தவரா? நம்மைவிட உறிவாற்றவிலே குறைந்தகாரணத்தால் பயந்து போய் அவைகளைக் கைவிட்டு விட்டார்களா? அதனால் நாட்டுமக்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடமை என்ன மறந்து விடக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலைமைக்குத் தள்ளப் பட்டுவிடக் கூடாது என்ற வலையின் சாரணமாக இந்தப் பிரச்சனையில் ஈடுபடக் கூடாது என்று அண்ணா அவர்கள் கருதவில்லையா?

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 டிப்ரவரி 2]

ஆகவே நான் நான் கேட்கிறேன், சேலம் இரும்பு உருக்காலைத் திட்டம் முழு வரவு பெறாத நிலை இருக்கட்டும், நேவல் அகாடமிக்காக ஒரு இடத்தை ஓராண்டுக்கு முன் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்படாத காரணத்தால், 550 கோடி ரூபாய்த் திட்டம் கொண்ட கடல் படை பயிற்சி நிலையம் மிகப்பெரிய அளவில் சென்னைக்குப் பக்கத்தில் ஒருபுறத்தில் வருகின்ற வாய்ப்பு தவறிப் போயிருக்கிறதே. மத்திய அரசு நம்மிடம் மாற்றானதாய் மனப்பான்மையோடு நடப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது ஒரு புறத்தில் இருக்கட்டும். அதிலேயும் கூட அவர்கள் ஏமாறும் நிலையில் வருகின்ற ஒன்றிரண்டு திட்டங்களையும் நீங்கள் இழந்து விடுகின்றீர்களே.

மத்திய அரசு நம்மிடம் மாற்றானதாய் மனப்பான்மை காட்டுகிறது என்று சொல்வதைக்கூட நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். எனக்கு அதில் மாறுபாடு இல்லை. ஏனென்றால் மத்திய அரசாங்கம் என்பது பஞ்சாப் மாநிலத்திலுள்ள சீக்கியர்கள் சொல்வதைக் கேட்பது போல இங்கே உள்ள தமிழர்கள் சொல்வதைக்கேட்குமா? டெல்லியில் உள்ளவர்களும், உத்தரப் பிரதேசத்திலே உள்ளவர்களும் தொலைக்காட்சியை எப்படி நடத்த வேண்டும், எவ்வளவு நேரம் இந்தக் காக ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதைக் கேட்பது போல தமிழர்கள் சொல்வதைக் கேட்குமா? தமிழர்கள் ஒரு கோடியில் இருக்கிறார்கள். தென்க்கோடியில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழன் கட்டுப்பாடான ஒரு இனமாக இல்லை. தமிழன் அரசியலிலே கூட இப்படிப்பட்ட பொது நோக்கத்துடன் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ளும் ஒரு தகுதியைப் பெறவில்லை. தமிழன் தன் தலைவன் யார் என்பதைக்கூடத் தெரிந்துவனாய் இருக்கிறான்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இல்லையென்றால் தங்கள் தலைவர்கள் செய்த காரியங்கள் ஏதோ தவறப்போல் பொதுமக்களிடத்திலே சென்று பேசுவார்களா? தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் தமிழர்களுக்கு காட்டிய வழி தவறு என்ற கருத்தில் பேசக்கூடியவர்கள் இந்த அமைச்சரவையில் இல்லையா?

நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் கேட்கிறேன் தந்தை பெரியார் அறிஞர் அண்ணா ஆகியோருடைய தகுதியைக் குறை சொல்லிப் பேசக்கூடிய அளவில் தகுதி உள்ளவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்களா? வேறு பெரிய மனிதர்கள், அறிவாளிகள், தத்துவஞானிகள் பலர் இருக்கலாம்; அவர்கள் தங்களை உலகத்திற்கு ஒப்படைத்த வர்களாக இருக்கலாம். அவர்களைப் போற்றுவதைப்பற்றி எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் தமிழர்களுக்குக் காட்டிய வழி தவறு என்று அமைச்சரவையில் உள்ள

198கீ பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

ஒருவர் பேசியிருக்கிறாரே? அதற்காக வருத்தம் தெரிவித்தீர்களா? அவ்வாறு ஒரு அமைச்சர் பேசலாமா? அப்படிச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் என்ன? அவர்களுடைய கருத்தில் வேறுபாடு கொண்டவர்கள் இருக்கலாம். அவர் நாத்திகப் பாதையைக் காட்டினார் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் இருக்கலாம் ஆனால் நான் சொல்கிறேன். தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இல்லை என்று சொன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே இல்லை என்பது மட்டுமல்ல; முதலமைச்சராக உள்ள எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு அந்தத் தகுதியை ஏற்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலை— நான் விரும்பாமல் இருக்கலாம் அந்த சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கும் என்று கருதுகிறீர்கள்? பெருந்தலைவர் மாமரஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்து ஒன்பதாண்டுக் காலம் ஆட்சி நடத்தினார்கள் என்றால் அந்த ஒன்பதாண்டுக் காலமும் நிம்மதியாக ஆட்சி நடத்தியிருக்க முடியும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? இங்கே இல்லாத வகுப்பு வாதமா? தமிழகத்திலே இல்லாத இன உணர்வா? தமிழகத்திலே உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களையும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் கேவலமாக நினைக்கவில்லையா? அவர்களையெல்லாம் வளர விடக் கூடாது என்னும் மனப்பான்மையை இங்கிருந்தது போல் வேறுஎங்கேயாவது காணமுடியுமா? அனைகளெல்லாம் இருந்ததா இல்லையா? இதைக்கு நான் கேட்கிறேன். சாதி வேற்றுமை மூழிய வேண்டும். சாதி வேற்றுமை தவறு என்று யார் யார் சொல்கிறார்களோ அவர்களைத் தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொள்வதில் தமிழகத்திற்கு என்ன அளமானம் இருக்கிறது? அண்மையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் ஒருவர் பேசும்பொழுது, சாதி வேற்றுமைகளின் பாரணமாக தமிழனுக்குக் கேடு வந்து விட்டது என்பதைக்கூட எண்ணிப்பார்க்காமல் கூறிய கருத்துக்கள் சில பத்திரிகையிலே வந்திருக்கின்றன.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்களைப் பற்றியும் பெரியகுளம் தேர்தல் நேரத்திலேயும் சரி, பிறகும் சரி பேசியிருக்கிறார்கள். பெரியகுளத்திலுள்ள தேனி தொகுதியில் முதல் தேர்தலுடையதில் கருணாநிதி மகன் அழகிரி பெயரில் நூறு ஏக்கர் நிலம் வாங்கி இருப்பதாகவும், அதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருப்பதாகவும், அப்படி நிரூபிக்கத் தவறினால் அந்த அமைச்சர் கூறியதை நான் இங்கே சொல்லு மரியாதைக் குறைவு என்று கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட கருத்தை ரேதல் பிரசாரத்தின்போதும் கூறினார்; அதற்குப் பின்னரும் பேசியிருக்கிறார். ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட செய்தி, பத்திரிகையிலே வந்த செய்தி, அதைத்தான் நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். 16-1-83-ஆம் தேதிய “மக்கள் குரல்” பத்திரிகையில், கருணாநிதியின் மகன் அழகிரி பெயரில் 100 ஏக்கர் நிலம் இன்ன ஊரில், தேனித் தொகுதியில் வாங்கியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அதை நிரூபிப்பதற்குத் சொல்லி இருக்கிறார். உங்கள் அமைச்சரவையின் நாணயத் திற்காக நான் கேட்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

ஒன்று நிரூபிக்கட்டும் அல்லது அப்படிப் பேசவில்லை என்று சொல்லட்டும். நிரூபித்தால் எந்தவிதமான ஒரு தண்டனையை இந்த அமைச்சரவை தருமானாலும்—சட்டப் பேரூட அல்ல—நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார் நிரூபிக்காவிட்டால் முதலமைச்சர் என்ன பரிகாரம் தேடப் போகிறார், என்பது தெரியவேண்டும்.

எனவே இப்படிப்பட்ட முறையிலே பேசுவதிலேயெல்லாம் நமக்கிருக்கிற அக்கறை ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல், நகராட்சி மன்றத் தேர்தல், மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தல் ஆகியவற்றை நடத்துவதிலே இல்லை. மார்ச் போனால் ஜூலை வரும், ஜூலை போனால் டிசம்பர் வரும், டிசம்பர் போனால் மறுபடியும் ஏப்ரல் வரும். ஏப்ரல் 1-ந் தேதி தொடர்ந்து வரும். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே தேர்தலைக்கூட நடத்த முன்வராத நிலைமையிலே தமிழ்நாட்டு மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை தீர்த்துக் கொள்வது எப்படி இயலும்? எவ்வளவுபெரிய மகாவல்லமை பெற்ற மாநில அரசாங்கத்தாலும் மக்களுடைய குறைகளை முழுவுதும் தீர்க்க முடியாது. அரசாங்க அதிகாரிகளை முழு அளவுக்கு நம்பி ஒப்படைக்க முடியாது. ஜனநாயகத்திலே சில குறைகள் என்றைக்கும் இருக்கத்தான் செய்யும். குறையில்லாத மனிதனைக் காணவே முடியாது. அந்தக் குறைகள் இருக்கக்கூடிய நிலையில் அந்தக் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ளக் கூட அந்த மக்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஊராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அதேபோல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் நடத்தப்பட வேண்டிய தேர்தல்களை நடத்தாமல் இருப்பது முறைகேடாகும். சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்குக் கூட கடந்த 8 ஆண்டுகள் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தேர்தல் நடைபெறாமல் கிடக்கிறதே, இவைகளைப்பற்றி இந்த அரசுக்குக் கவலை வேண்டாமா என்று கேட்டால் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டினோம், 81-ஆம் ஆண்டுசென்சஸ் என்ற அடிப்படையிலே வாக்காளர் பட்டியல் எடுத்து அதற்குப் பின்னால்தான் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டும், அதற்கு முறை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொகிறீர்களே தவிர, எப்போது தேர்தல் வரும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை உண்டா

எனக்காகவோ, கிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காகவோ இன்னும் சொல்லப் போனால் அரசியலுக்காகவோ இதை நான் கேட்கவில்லை. மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வரிகாட்டுவதற்கு, நம்முடைய சமுதாயத்திற்கு ஒரு தகுதி ஏற்படுவதற்கு மகாத்மாகாந்தி சொன்ன கிராமராஜ்யம் வராவிட்டாலும் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஜனநாயகத்திலே உள்ள குறைகளைக்கூறி கண்டித்திருந்தாலும் கூட, அந்தப் பயிற்சி எப்படி கிடைக்கும். எப்படி மக்கள் தங்களுடைய குறைகளைப் போக்கிக் கொள்வார்கள். என்பதற்காகவே கேட்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இன்னும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் ரயில்வே கோச் பாக்டரி துவங்குவதற்கு இடம் கேட்ட போது அவர்கள் கேட்டு ஏறத்தாழ ஓராண்டு காலம் பதில் அவர்களுக்கு அனுப்பாததன் காரணமாக, ரயில்வே கோச் பாக்டரி தமிழ் நாட்டுக்கு வருவது நின்று போய்விட்டது என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாரா, அல்லவா? ஏன் அனுப்பக்கூடாது, 2 மாதம் 3 மாத காலத்திற்குள் ஏன் அனுப்பியிருக்கக் கூடாது? சாகித்திய அகாடமிக்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு கேட்டு இன்னும் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று ஒரு கருத்திருக்கிறது. அதற்குச் செலவிடும் தொகை முக்கியம் அல்ல. சாகித்திய அகாடமி என்னும் பெயரை நான் விரும்பாவிட்டாலும் கூட அதன் பேரால் ஒரு காரியம் நடைபெறுவதாக இருந்தால் அதற்கு வழி செய்ய வேண்டாமா?

மின்வாரியத்தைப் பற்றி, மின்வாரிய மானியம் வரும்போது பேசலாம் என்று சொன்னாலுங் கூட, ஒரு அடிப்படையான உண்மையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீர்த்தேக்கத்திலே இருந்து மின் உற்பத்தி செய்வது என்பது இயலாது என்று ஒரு சூழ்நிலை நம் நாட்டிலே தொடர்ந்து மாறி மாறி வந்துகொண்டிருக்கிறது, அது பருவம் தவறி விடும். ஆண்டு தோறும் மாறி வந்து கொண்டே இருக்கும். ஆகவே அனல் மின் நிலையம் தான் மிக முக்கியமான தேவை. அனல் மின் நிலையத்திற்கு சிங்கரேணியிலிருந்து நிலக்கரிவந்தால்தான் அது வெற்றிகரமாக நடைபெறும். ஆனால் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் மத்திய அரசாங்கத்தாலே துவங்கப்பட்டு அதற்காக எவ்வளவோ செலவழிக்கப்பட்டாலும்கூட, அதைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு, செயல்படுவதை வலியுறுத்துவதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? ஓராண்டுக்கு முன்னா நான் கல்பாக்கம் சென்றிருந்தபோது, அங்கே உள்ள நிபுணர்களிலே சிலரிடத்திலே உரையாடி அவர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிற நிலையிலே கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் 'ஹெவி வாட்டர்' கிடைப்பதிலே ஏற்படுகிற தாமதத்திலே தான் நங்கள் இன்னும் செயல்பட முடியவில்லை. வெளிநாட்டிலே இருந்து 'ஹெவி வாட்டர்' வரவேண்டும் இந்தியாவிலேயே உற்பத்தியாவது குறைவாக இருக்கிறது. ராஜஸ்தானிலே இருந்து போதுமான அளவு வரமுடியவில்லை. அது வந்தால்தான் தொடங்க முடியும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது சில முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டுள்ளதா? கல்பாக்கம் வந்திருக்குமானால் 650 மெ.வா. இல்லாவிட்டாலும் 500 அல்லது 450 மெக வாட் மின்சாரம் நமக்குக்கிடைக்கா தா?

அதைப்போல நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டு, அதிலே கூட இளைய பெருமாள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல அங்கே குடியிருந்த

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நியாயமான உரிமைகளைக் கூட கொடுக்காமல், கடமைகளைச் செய்யத் தவறிய ஒரு நிலைமையிலே குழப்பம் இருந்தாலும் கூட பக்கத்திலே மூன்றாவது மெயின்....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய அமைச்சரவை சார்பாகக் கடிதங்கள் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். என்னினவு சரியாக இருக்குமானால் இரண்டு முறை பாரதப் பிரதமரை நேரடியாக சந்தித்தபோதும் வற்புறுத்தி விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அவைகளை எல்லாம் பத்திரிகைகளிலே நாங்கள் வேண்டுமானால் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாமல் விடுத்தது ஒரு குறையாக இருக்கலாமே தவிர, அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது சரியல்ல.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சரை நான் பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன், பல்லாண்டு வாழ்க. கடிதம் எழுதினீர்கள், எல்லாம் செய்தீர்கள். பத்திரிகைகளிலே விளம்பரம் செய்துகொள்ளாதவர்களா நீங்கள்? நான் கேட்பது னேறு, தேவையற்ற காரியங்களுக்கு எல்லாம் விளம்பரம் செய்கிறீர்கள்....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அது தெரியவில்லை என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர, நீங்கள் சொன்னது தவறு என்று சொல்ல வரவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியாது. நான் விரும்புவது எந்தப் பிரச்சனையை விளம்பரப்படுத்தினால் லாபம். தமிழ்நாட்டுக்கு என்ன பாதுகாப்பு அதை நீங்கள் விளம்பரப்படுத்தி இருக்க வேண்டும். விளம்பரக் கட்டணம் கொடுத்தாவது கல்பாக்கத்திற்காகத் டெல்லி சென்று சந்தித்த அந்தச் செய்தி பத்திரிகையிலே வந்திருந்தால் திரும்பத் திரும்ப 2,3 முறை கேட்டீர்கள் என்றால், இயற்கையிலேயே அந்தச் செய்தி பத்திரிகையிலே வருகிறது, கல்பாக்கத்தை நாம் கவனிக்க வில்லை என்று, மத்திய அரசு உணராதா என்று பிரதமர் கூட அந்த பத்திரிக்கைச் செய்தி யப் பார்க்கிற போது, அது வெளியிலே வருகிறதே, நாம் கவனிக்கவில்லையே என்று வருமே, பொதுமக்கள் வேதனப்படுவார்களே என்று செயல்பட்டிருப்பார்களே!

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தாங்களே முன்பு தெரிவித்தீர்கள். அதைப்போல கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் உற்பத்தி செய்வதற்கு காலதாமதம், அது இந்திய அரசின் கையிலே கூட இல்லை. உலக சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதனால்தான், அவர்களும் இதிலே நமக்கு உதவிசெய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இதை அவர்களை நேரில் சந்தத்திபோது

1980 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஹெவிவாட்டர் நம்முடைய நாட்டிலே போதுமான அளவு உற்பத்தியில்லை. வெளியிலேயிருந்துதான் கொண்டு வர வேண்டும். கனடா நாட்டிலே அவர்கள் ஏற்கனவே தருவதாக இருந்ததை, தரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஏன் என்றால், ஏற்கனவே ஒரு அணுகுண்டு 1976-லே வெடித்ததன் விளைவு. ஆகையினாலே அந்தக் காலதாமதம் என்று சொல்கிற போது அதைப் போய் பத்திரிகையிலே விளம்பரப்படுத்தச் சொல்லி, பிறகு அதற்கு விளக்கம் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்று தான் விடப்பட்டது.

திரு. க. அன்பழகன்: ஆகவே, கல்பாக்கத்தை பொறுத்தவரையில் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதற்காக என்னுடைய பாராட்டு. மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை என்பது உலகத்திலே இயற்கையாக உள்ளது. ஆனால் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சியினுடைய, பிரஸ்ஸர், வலியுறுத்தல் எந்த வகையிலே இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தே பலன் கிடைக்கும். இன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கைக்கே போராடுகிறார்கள். தொழிலுக்குப் போராடுகிறார்கள். வேலைக்குப் போராடுகிறார்கள், ஒருவேலை காலியானால்....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தாங்கள் வேறு எதற்காகவே பயன்படுத்துகிறீர்கள். இதிலிருந்து நாங்கள் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை என்று சொல்வது உண்மையிலே அப்படி இருப்பதால்தான், அப்படிச் சொல்கிறோமே தவிர, மற்றவற்றை அல்ல என்பதைத்தான் இந்தச் சம்பவம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, நான் தெளிவாகத்தான் சொன்னேன் இந்தக் கருத்தில் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை இல்லை என்றுதான் சொன்னேன். மாற்றாந்தாயாக இருப்பது ஒன்றும் உலகத்தில் ஆச்சரியம் இல்லை. பல பேர்களுக்கு மாற்றாந்தாய்தான் கிடைப்பார்கள். சொந்தத்தாய் இல்லாதவர்கள் என்ன செய்யமுடியும். இந்த நாடு ஒரு தனி நாடு அல்ல. அறிஞர் அண்ணா அவர்களே தனி நாடு கோரிக்கையைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் தனிநாடு கோரிக்கையை கைவிட்டார்களே தவிர, மாநில சுயாட்சி என்று வரம்பு கட்டி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வரதாடினார்கள். தொடர்ந்து அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்திருப்பார்களேயானால் மாநில சுயாட்சிக்கு வலுவான குரல் கொடுத்திருக்க முடியும். நம்முடைய நியாயமான பிரச்சனைகள் அயிரம் இருக்கும். அகில இந்திய சூழ்நிலையை உணர்ந்து செய் படுவதற்கு, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எது இயல்தோ எது நன்மையோ அது அவர்களுக்கு தெரியவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் எல்லாப் பொறுப்புகளையும் தலையிலே சுமந்திருக்கிற காரணத்தாலேதான்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி]

மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலும் குறை ஏற்பட்டு மாநிலத்திற்கும் குறை ஏற்படுகிறது. அதனால் தான் நம்முடைய நண்பர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூட மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து அந்தத் தீர்மானம் பற்றிக்கூட இங்கே விவாதிக்கப்படுகிறது. என்றாலும் அப்படியெல்லாம் ஒருமித்துக் குரல் கொடுக்கிற அதே நேரத்தில் பிரச்சனையை வலியுறுத்துகிற அதே நேரத்தில், சரியான அப்ரோச் மெத்தட் மூலம் நம்முடைய அதிகாரிகளோ அல்லது நமக்காக டில்லியிலே இருக்கிற அமைச்சர் நிலையிலே இருக்கிறவர் னோ திரும்பத் திரும்ப வாதாடுவதன் மூலமாகச் சில பிரச்சனைகள்தம்முடைய மக்களின் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு வெற்றியா, எதிர்க்கட்சிக்கு வெற்றியா, என்பது அல்ல அதற்காக அல்ல. மக்களுடைய துன்பத்தை நீக்குவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

அடுத்த, நெய்வேலியைப் பொறுத்தவரையில், 3-வது விண்ணட்கரங்கம் வருமானால், 1,500 மெகாவாட் மேலும் ஒரு கரங்கம் வருமானால், 1,500 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்றும். அது பரிசோதனைக் கட்டத்தில் இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கிறார்கள். அனைத்துக் கட்சிகளின் சார்பாக நீங்கள் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்புவதாக இருந்தால் நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிகிற கட்டத்திலேகூட 50 மெகாவாட் மின்சாரம் பற்றாக்குறை இருக்கும். உச்சசட்ட தேவையை நிறைவு செய்யும் நிலையை எப்போதும் எட்டமுடியாது. அதற்கே 13 சதவிகிதம் குறையும் என்று சொல்கிற போது, நெய்வேலியில் 3-வது மின்சார உற்பத்தி நிலையம் ஏற்படுவதற்கு ஏற்ற வகையில் மூன்றாவது கரங்கம் வெட்டுவதற்கான அந்த முதலீட்டைப் பெறுவதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்திசைக்கத் தயார். இப்போது சொன்னால்தான் இன்னும் மூன்று ஆண்டுகாலத்திலாவது, அடுத்த திட்டத்திலாவது இடம் பெறும். இன்னும் சொல்லப் போனால் சிங்கரேணியிலிருந்து நிலக்கரி கொண்டுவர முடியவில்லை. கப்பல் வாங்குவதற்குக் கலஞர் குணாநிதி தடையாக வந்து விட்டார், அதனால் வாங்கவில்லை என்று எல்லாம் கூறுகிறீர்கள். இன்னொரு பக்கம் நம்முடைய நண்பர் ஹாஜா ஷேரீப் அவர்கள் புதிதாக வாங்குகிற கப்பலிலே வரக்கூடிய வருமானத்தைவிட, மிச்சத்தைவிட, வாடசைக் கப்பலிலேவருவது அதிக லாபம் என்று அவர் சொல்கிறார், எதற்கும் உள்நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டாம், அப்படிப்பட்ட சில முயற்சிகள் செய்து தூத்துக்குடியிலே 550 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யவேண்டிய தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்திலே ஏறத்தாழ, 250 மெகாவாட்தான் உற்பத்தி ஆகிறது. இது மின் உற்பத்தி தொழில் நுணுக்கத்தினாலே ஏற்பட்ட குறைபாடு, அல்லது இயத்திரத்திலே உள்ள குறைபாடு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி உடனடியாக நிபுணர்களுடைய மூலம் ஆராய்ந்து நடவடிக்கை மேற்கொண்டு நமக்குத் தெரிவித்தாக வேண்டும்.

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

நாடாளுமன்றத்திலே உள்ள ஒரு உறுப்பினர் மத்திய அமைச்சரைப் பார்த்து தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையம் பற்றி அக்கறை இருக்கிற காரணத்தாலே அவர்கள் கேட்டபோது, அமைச்சர், நிபுணர் குழு போடப்படும் என்றார். மாநில அரசு இதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-40)

மின் உற்பத்திக்கு வழி செய்ய ஒரு ஆலோசனையை நான் தெரிவிக்க விருப்புகிறேன். நீங்கள் ஆலோசித்துப் பாருங்கள். பயன்பட்டால் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். சிங்கரேணியில் இருந்து இங்கே எண்ணூருக்கு நிலக்கரி கொண்டு வந்து பயன்படுத்துவதைவிட, தூத்துக்குடிக்கு நிலக்கரி வரவழைப்பதைவிட—வெளிநாட்டிற்குச் சென்று நம்முடைய முதலாளிகள் தொழில் தொடங்குகிறார்கள்—வெளிநாட்டில் இருந்து முதலாளிகள் இங்கே வந்து தொழில் தொடங்குகிறார்கள் என்னும் நிலைமை இருக்கிறபோது—தொலைவான இடத்தில் இருந்து நிலக்கரியை இங்கே கொண்டுவந்து பயன்படுத்துவதைவிட, சிங்கரேணி நிலக்கரி சுரங்கத்திற்குப் பக்கத்திலேயே உள்ள நிலத்தில் விளைச்சல் நிலமாக இருக்காது, ஆற்றுப் படுகையாக இருக்காது தமிழக அரசு ஒரு 500 ஏக்கர் பெற்று, அங்கேயே ஒரு மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்தி ஒரு மீட்டர் மெகாவாட் 1,500 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யலாம். கிருஷ்ணா ஆற்று நீர் வாய்க்கால் வழியாகவோ குழாய் வழியாகவோ சென்னைக்கு வருவதை விட மிகத்தூரிதமாக, உடனடியாக மின்சாரத்தை கொண்டு வரமுடியும். ஆகவே அதற்காக ஒரு திட்டம் வகுத்துச் செயல்படுத்த இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். ஏனென்றால், தமிழ்நாடு இன்னும் 15 ஆண்டு காலத்திற்கு மின்சாரப் பற்றாக்குறையில் இருந்து மீண்டு வெளிவரும் என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

நெய்வேலி 3-வது நிலக்கரிச் சுரங்கத் திட்டத்தையொட்டி மின்உற்பத்தித் திட்டத்துடன், மற்றும் நீங்கள் இந்த அறிவிக்கையில் தெரிவித்துள்ள வேறு சில இடங்களில் 1000 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நீர்மின்விசைத் திட்டம் ஆகியவை இருந்தாலும் இதையும் ஆலோசித்துப் பாருங்கள். தயவு செய்து நீர்மின்விசைத் திட்டத்தை மட்டுமே நம்பித் தமிழ்நாட்டு மக்களின் எதிர்காலத்தை பல்வேறு வகையிலும் பாதிக்க விட்டுவிடக் கூடாது. நான் ஒரு நிபுணரிடத்திலே பேசும் போது அவர் கூறியதுதான் நீங்கள் நிலக்கரிச் சுரங்கம் இருக்கிற இடத்திலேயே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து, அதைக் கொண்டு வரலாம் என்பதாகும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: இந்தக் கருத்தும் ஏற்கனவே பரிசீலிக்கப்பட்டு இருக்கிற கருத்துதான். சிங்கரேணி அல்லது ராமகுண்டத்தில் ஒரு மின்உற்பத்தி நிலையத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்பது ஏற்கனவே பரிசீலிக்கப்பட்ட கருத்து

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

தான். அதற்கு மாறாக, மத்திய அரசே குப்பர் தெர்மல் ஸ்டேஷன் என்ற அடிப்படையில் அங்கே ஒரு மின்நிலையத்தை போடுகிறார்கள். அந்த நிலக்கரிச் சுரங்கத்திற்கு அருகிலேயே 1500 மெகாவாட் 2000 மெகாவாட் மின்உற்பத்தி செய்யும் நிலையத்தை அமைக்க இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற அந்த மின்சாரத்தை, அந்தந்த பிராந்தியத்திலே, அந்தந்த வட்டாரத்திலே உள்ள நான்கு மாநிலங்களுக்கும் தருவது என்ற முறையிலே அவர்களே முதல் போட்டு அதை ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பிரித்துக் கொடுப்பதிலேதான் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பற்றாக்குறையைக் கணக்கெடுப்பதற்கு பதிலாக, திட்டக் கமிஷன் உதவி தருகிற அந்த அடிப்படையில் மின்சாரம் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்கிறபோது நமக்குக் குறைகிறது. அதையும் குறித்து நாம் திரும்பத் திரும்ப மத்திய அரசுக்கு எழுதி வருகிறோம். அந்த அடிப்படையில் தான் மத்திய அரசாங்கம் அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன்: மத்திய சர்க்காரே செய்தால்கூட தமிழ்நாடு தனியாக ஒரு நிலையம் ஏற்படுத்த ஒரு முறை வாதாடிப் பார்க்கலாம். தமிழ்நாட்டில் உள்ள மின்சாரப் பற்றாக்குறை அவ்வளவு எளிதில் தீர்ந்து விடக்கூடிய ஒன்று என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கல்பாக்கம் இன்னும் வராத நிலையில் மேலும் அணுசக்தி மின்நிலையங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது விரைவில் பலனைத் தரும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

அடுத்து தமிழ்நாட்டில் உள்ள பெரிய தொழிற்சாலைகள் பற்றி நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் முக்கியமான சில பெரிய தொழிற்சாலைகளை பம்பாயில் உள்ள ஐ.டி.பி.ஐ. மூலம் அல்லது எல்.ஐ.சி. மூலம் அவர்கள் கொடுத்த கடன் அடிப்படையில், அவற்றின் பங்குகளை இந்தியன் டிபாக்கோ நிறுவனம் வாங்கப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். இப்படி அந்த ஒரு நிறுவனம் மட்டுமல்ல, பெரிய முதலாளிகள் பலர் இப்படிப்பட்ட முயற்சியில் ஈடுபடுவர். அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கும் நிலைமை—சங்கிரி சிமென்ட் ஆலைக்கோ, மீனாட்சி மில்லுக்கோ, அல்லது சேஷசாயி காங்கித ஆலைக்கோ—ஏற்படுமானால், அது எந்த நிலைமைக்கு நம்மைக் கொண்டுபோகும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் வலியுறுத்திக் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போது சிமென்ட் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, வேறு பல பற்றாக்குறைகள் இருக்கின்றன. இந்த ஆளுநர் உரையில் கூட அது எல்லாம் வந்து இருக்கிறதா? அப்படிப்பட்ட ஆலைகளை அரசாங்கமே மேற்கொள்ள ஏன் முன்வரக்கூடாது, ஏன் அவற்றை தேசியமயமாக்கக்கூடாது. தனிப்பட்ட முதலாளி அல்லது வேறு எங்கிருந்தோ வருகிற முதலாளி இதனைக் கைப்பற்றுவதைவிட அரசாங்கம் அந்தத்

1983 பிப்ரவரி 2] [திரு. க. அன்பழகன்]

தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால், நஷ்டம் வந்தாலும் கூட, அது நம்முடைய தொழிலாக வைத்துக்கொண்டால், அது நல்ல பயனை நமக்குத் தரும். அந்த ஒரு முயற்சியை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேசியமயமாக்குவது முடியாது என்கிற நிலைமையேற்படுகிற போது, தனியாரை தொழில் செய்ய அனுமதிப்பது என்பது தேவையான ஒரு கொள்கை. தனியாரிடத்தில் இருந்து வேறு யாரோ மிகப் பெரிய முதலாளிகள்—இன்னும் சொல்லப்போனால் கொள்ளை லாபத்தைக் கோடிக்கணக்கிலே சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள்—அரசாங்கத்தையே சில நேரங்களில் அவசரத்திலே விலைக்கு வாங்கக் கூடியவர்கள்—அப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் அது போய் விடாமல்—அரசாங்கம் என்கிறபோது—நான் நம்முடைய அரசாங்கத்தை மட்டுமே சொல்லவில்லை, பொதுப்படை யாகத்தான் சொல்கிறேன்—அத்தகைய செல்வாக்கு உடையவர்களிடத்தில் போய்விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் போய்விடுவது இந்தியாவிற்கு நல்லதல்ல, எதிர்காலப் பொருளாதாரத்திற்கு நல்லதல்ல. எனவே அப்படி வேறு யாரிடத்திலாவது விற்பதாக இருந்தால், அதற்கு ஒரு தடை உத்தரவைப் போட அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவர் அவர்களே, சேஷசாயி சிமென்ட் ஆலையில் உள்ள ஐ.டி.பி.ஐ. ஷேர்ஸ் வெளியே விற்பதாக இருந்தால் தமிழ்நாடு அரசுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் வாங்கிக்கொள்கிறோம் என்று ஐ.டி.பி.ஐ.க்கு பல தடவை எழுதினோம்.

திரு. க. அன்பழகன்: எழுதினால் போதாது. கொஞ்சம் வலியுறுத்தி, போராடிப் பெற வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற சிமின்ட் தொழிற்சாலையை யாரோ ஒருவன் வந்து வாங்குகிறான். நாம் கடிதம் எழுதினால் அவன் கடுதாசிக்குக் கூட விலைகொடுத்துவிட்டுப்போய்விடுவான்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: கொடுக்கிற அதிகாரம் நம்மிடம் இல்லை. வேறு நபர்களுக்கு விற்கக்கூடாது என்று நாம் மறுப்பு தெரிவிக்கிறோம். ஷேயரை விற்கும்போது நமக்குத்தான் தரவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். தமிழக அரசு வாங்கும் என்று எழுதியிருந்தோம். ஆனால் முடிவு செய்கிறவர்கள் அவர்கள்.

திரு. க. அன்பழகன்: நான் சொல்கிறேன். உரிமையின் அடிப்படையிலே இதிலே தீவிரமாக அணுகுங்கள். நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயார். குடிசை கட்டுவதற்கு, சாதுாரண வீடு கட்டுவதற்கு 10 மூட்டை சிமின்ட் வாங்க வேண்டுமென்றால் அவன் நடுத்தெருவில் நிற்கிறான். உடைந்த சுவர் கட்ட முடியாமல், அறை கட்ட முடியாமல் கட்டப்படுகிறான். 9 மட்டி, 10 மட்டி கட்டடம் கட்டுவதற்கு தாராளமாக சிமின்ட்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1983 பிப்ரவரி 2]

கிடைக்கிறது. மாநகராட்சியின் ஒப்புதல் பெறாமல், அல்லது மெட்ரோபோலிட்டன் அதாரிட்டியின் அங்கீகாரம் பெறாமல் பல மாடி வீடுகளைக் கட்டுகிறார்கள். 10 மாடி கட்டடத்தை 40 (flats) பிளாட்டுகளாக கட்டி விடுகிறார்கள். அவர்களால் சுவரேஜ் புதை சாக்கடை முழுமையாக அடைக்கப்படுகிறது. மாநகராட்சி மன்றத் தண்ணீரை பயன்படுத்துகிறார்கள். வசதியோடு வாழ்கிறார்கள். ஆனால் பரம்பரை பரம்பரையாக இந்த மண்ணிலே வாழ்ந்தவன் ஒரு வீட்டிற்கும் வழியில்லாமல் ஓட்டாண்டியாகிறான். எவன் எவனோ எங்கெங்கோ இருந்து இங்கு வந்து அப்படிப்பட்ட வாழ்வு பெறுகின்றனர். இந்தியாவில் உள்ள மாநிலம்தான் என்றாலும் காஷ்மீரில் அப்படிச் செய்ய முடியுமா? அசாமில் குடியேற தயாரா? ஆகவே, இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் சென்னையில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இதை சட்டத்தின் விதிகள் மூலம்தான் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அதைத் தடுப்பதாக இருந்தால், மத்திய அரசு ஒப்ப பறுக்குமானால் எதிர்த்து வாதாடித்தான் பெறவேண்டும்.

இன்னொன்றையும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு பொதுமக்களுக்கு மனநிறைவு ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தோடு வீட்டுக்கு ஒருவனுக்கு வேலை என்று இந்த அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கிறது. இதற்கு முன்னர் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கைத்தறித் துறை அமைச்சர் சொன்னார். கைத்தறி நெசவாளர் குடும்பத்தில் வீட்டுக்கு ஒரு பிள்ளைக்கு வேறு வேலை தேடித்தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்பது, வீட்டுக்கு ஒரு பிள்ளை அல்ல; யாராவது ஒரு பிள்ளைக்கு வேலைத்தேடி தந்தீர்களா என்பதுதான்.

தமிழ்நாட்டிலே வீட்டுக்கு ஒருவனுக்கு வேலைத்தேடி தருவோம் என்பது எப்படி? “வழிமைய விருட்டுவோம். வளத்தைப் பெருக்குவோம்” என்கிற அதே முறையிலேயா? அது கோஷத்துக்கு நன்றாக இருக்கும். நடைமுறை என்ன? 13 இலட்சம் பேர் அலுவல் தேடித்தரும் 2 லுவலகத்தில் பதிவு செய்துள்ளனர். படித்த இளைஞர்கள் 18 வயது முதல் 26, 27 வயதுவரையிலுள்ளவர்கள் ஏசேனும் ஒரு வேலைக்காகப் பதிவு செய்திருப்பவர்கள் 13 இலட்சம் பேர்.

நண்பர் நாஞ்சில் மனோகரன் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நாங்கள் 40,000 சிறு தொழில்களைத் தேடங்குவோம்; இரண்டு இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். அது இந்த அரசின் சார்பில் சொல்லப்பட்டது, தனிப்பட்ட முறையில் அல்ல. நான் அப்போதே சொன்னேன். 40,000 தொழில்கள் தொடங்கப்படுமா? இரண்டு இலட்சம் பேர்களுக்கு உண்மையிலேயே வேலை கொடுக்கப்போகிறீர்களா, என்று கேட்டேன். தொடங்கப்பட்ட தொழில்களோ 1800 வேறு

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கொடுக்கப்பட்ட 10,000 பேர்களுக்கு; அவ்வளவுதான். இந்த 10,000 பேர்களுக்கும் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்களா என்றால், தொழில் நடந்து கொண்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் உறுதியாகக் கூறமுடியாது.

நமது நாட்டின் பின்தங்கிய நிலையில், பொருளாதாரத்தில் பிற்பட்ட நிலையில், இருந்து கொண்டுள்ளபோது வீட்டுக்கு ஒருவனுக்கு வேலை கொடுப்போம் என்றால் அது முடியக் கூடியதா? நனே கூட, எம்.ஜி.ஆராக இருந்தால் என்ன பேசுவேன் தெரியுமா? வீட்டுக்கு ஒருவன் கூட வேலை செய்யாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? ஒருவன் கூட வேலை செய்யவில்லை என்றால் வீடு இருக்குமா? வீட்டுக்கு ஒருவன் வேலை செய்யவில்லை என்றால் எப்படி 4 பேர் உள்ள குடும்பம் சாப்பிட முடியும்? எனவே ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் கூறுவேன். 5 பேர் கொண்டது ஒரு குடும்பம் என்றால் ஒரு கோடி வீடு குடும்பம் இருக்கும். வீட்டுக்கு ஒருவனுக்கு வேலை என்றால் ஒரு கோடி பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது நிலையில் கொடுக்க முடியுமா உங்களால்? நீங்களல்ல, யாரால் கொடுக்க முடியும்?

வேலை தரப்படும் என்றால் புதிய வேலை தரப்பட வேண்டும். ஒரு மணி நேரம் வேலை செய்கிறவன், இரண்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறவன், பார்ட்டைம் ஒர்க்கர், ஆடி மாதம் வேலை செய்தால் ஆவணி மாதத்தில் வேலை இல்லாதவன்—இவர்களை எல்லாம் உங்கள்கணக்கிலே வேலையில் உள்ளவராக எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள்—வேலை தரப்படும் என்றால் முழுநேர வேலையாக, தொடர்ந்த வேலையாக இருக்கவேண்டும்.

முன்னாலே ஒருமுறை சொன்னீர்கள். 22,48,000 'மான் பவ்வர்' நாட்களை கணக்கிட்டுவிட்டு, 22,48,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்தோம் என்று சொன்னீர்களே, அப்படி இருக்கக்கூடாது. ஆக வீட்டுக்கு ஒருவனுக்கு வேலை என்பது ஏமாற்று வேலை. முதலமைச்சருக்கு இது நோக்கமல்ல. அவருக்கு இதைச் சிலர் சொன்னார்கள், நல்ல காரியம், நடக்கட்டும் என்றார். இதெல்லாம் அவருக்குத் தெரியாது. நாவலருக்குத் தெரியும். வீட்டுக்கு ஒருவனுக்கு வேலை நாவலராலோ அல்லது வேறு ஒருவர் நிதியமைச்சராக வந்தாலும் அவராலோ முடியாது. தாமதமும் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. முடியும் என்று நீங்கள் சொல்லி, நீங்கள் ஏன் செய்யவில்லை என்று நாங்கள் கேட்ச், உங்களில் முடியாது என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள், அதனால் முடியவில்லை என்று பதில் சொல்லும் நிலை ஏன்?

வீட்டுக்கு ஒருவனுக்கு வேலை தரக்கூடிய அளவுக்கு நம்மிடம் தொழில் வளம் இருக்கிறதா? தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்த முடியுமா? தொழில் வளரும் சூழ்நிலைகள் சரியாக இல்லை. மத்திய அரசை நீங்கள் வலியுறுத்திக் கேளுங்கள், நாங்கள் அதற்கு ஆதரவு தருகிறோம்' தகுந்த முறையில் தமிழ்நாட்டில்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

(முற்பகல் 11-50)

தொழில் வளத்தைப் பெருக்க, வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யுங்கள், நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.

எதிர்சாலத்திலே தமிழ்நாட்டில் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பி நாம் வழிமுடியாது. காவேரி நீர் குறைத்தான் செய்யும். பருவமழை கால் நிலையை ஒட்டி குறையும். இதிலும் ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன். பருவமழை குறைய பல்வேறு இயற்கைக் காரணங்கள் இருந்தாலும் காட்டுவளம் தமிழ்நாட்டில் அழிக்கப்பட்டு வருவது ஒரு காரணமாகும். காட்டு வளம், எப்படியெல்லாம் அழிக்கப்படுகிறது? காண்டிராக்ட் எடுப்பவர்கள் ஏறத்தாழ 10 லட்சம் ரூபாய், 25 லட்சம் ரூபாய் என்று முறைப்படி காண்டிராக்ட் எடுத்தாலும் கூட, 25 லட்சம் ரூபாய்க்கு காண்டிராக்ட் எடுத்துவர்கள் 50 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள மரங்களை வெட்டுகிறார்கள். ஏன் வெட்டுகிறார்கள், எப்படி வெட்டுகிறார்கள்? யாருடைய தயவிலை வெட்டுகிறார்கள்? அதுகூட எனக்கு முக்கியம் இல்லை. யாரோ பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அது பற்றி எனக்கு ஒன்றும் சுவலை இல்லை. பணம் இருக்கிறவர்கள் எந்நாளும் மட்டும் வாழ் போகிறார்களா? ஆகவே அது அல்ல. ஆனால் அப்படி மரங்களை வெட்டுகிற காரணத்தால், காடுகள் குறைந்து போகிற காரணத்தால், மழை வளம் - தானாகவே குறைய நேரிடுகிறது. அப்படி நிலத்தடி நீரை முழு அளவுக்கு வற்றி போகச் செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலைக்கு நாம் நேரிடையாக ஆளாகிறோம்—பல இடங்களில் ஈக்குவலிப் பீஸ் மாங்கள் வளர்ப்பதன் விளைவாக. அது காடு வளர்ச்சி என்று எண்ணிக் கொண்டோ, அல்லது மரவளர்ச்சி என்று எண்ணிக் கொண்டோ ஈக்குவலிப் பீஸ் மரங்கள் பல இடங்களில் வளர்க்கப்படுவதன் விளைவாக சாதாரணமாக 4 மரங்கள் உறிஞ்சி இழக்கக்கூடிய தண்ணீரை இந்த ஒரு மரம் இழுத்துக் கொள்கிறது என்று புள்ளி விவரத்தோடு சொல்கிறார்கள்; நீர்வளம் குறைகிறது; பயிர் வளர்ச்சியும் கெடுகிறது.

வேறு சில சாதாரண கருவேல மரங்கள்ப் போன்ற மரங்களை வளர்க்கலாம். அந்த மரங்கள் எங்குப் பார்த்தாலும் தானாகவே வளர்கிற ஒரு காட்டுச்செடி. அது ஒரு விஷத்தெடி என்ற காரணத்தால் அதை வளர்ப்பது வருந்தத்தக்கதாக இருந்தாலும் கூட, அது நிலத்தைப் பண்படுத்துகிறது. ஆனால் ஈக்குவலிப் பீஸ் மரங்கள் அடியோடு நிலத்தை வறளச் செய்கிறது. நான் தயவுசெய்து அரசாங்கத்தை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இப்படிப்பட்ட ஈக்குவலிப் பீஸ் மாங்களை வளர்ப்பதை அடியோடு நிறுத்தவேண்டும் என்று. அது காட்டை, காண்டிராக்ட் முறையிலே சட்டப்படி குத்தகை எடுத்து அழிப்பதாக இருந்தாலும் கூட, ஒரு ஐந்து வருட சாலத்திற்கு, டோட்டல் பேன் என்ற முறையில், தேயிலை தோட்டத்திற்கோ அல்லது காப்பித் தோட்டத்திற்கோ—அந்த தோட்டத்திற்கு தேவையான

1983 பிப்ரவரி 2]

அளவிற்கு மேல் வளரும் காடுகளிலே மரங்களை வெட்டுவதைத் தவிர மற்றப்படி வெட்டும் முறையை அடியோடு நிறுத்த வேண்டுமே தவிர வேறு வழி கிடையாது.....

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காடுகள் அழிந்து கொண்டே வருகிறது, அதை கண்டிராக்ட்டாக விடுவதினாலே, வெட்டிக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, விறகு கூப்புகள் என்ற பெயரிலே காண்டிராக்ட் விடுவதை அடியோடு தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறோம். விறகு களுக்கு என்று இப்போது காண்டிராக்ட் விடுவதே கிடையாது.

அதைத்தவிர தனியார்கள் தாங்கள் காப்பித் தோட்டம், தேயிலைத் தோட்டம் போடவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு அனுமதி கேட்கிற நேரத்தில் மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்களில் பலர் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் உரிமை பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி நூற்றுக் கணக்கான வழக்குகள் இன்றைக்கு உயர்நீதிமன்றத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எப்படி காடுகள் பாதுகாக்கப் படுகின்றன என்பதைப் பற்றிய விவரங்களையெல்லாம் இங்கே மானியக் கோரிக்கைகள் வருகிறபோது, தெளிவாகச் சொல்லப்படும்.

அடுத்து ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். யூக்கலிப்ட்டஸ் மரங்களை வளர்ப்பதினாலே, அது தண்ணீரை அதிகமாக உறிஞ்சுகிறது என்கிற விவாதம் நீண்டகாலமாக, யூக்கலிப்ட்டஸ் மரங்களை வளர்க்கிற திட்டம் வந்தபோது, 20 ஆண்டுகள் அல்லது 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயிருந்தே தொடங்கப்பட்டது. அந்த திட்டம் தொடங்கப்பட்ட காலத்திலேயே இந்தப் பிரச்சனை வந்தது. ஆகவே இப்பொழுது நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து அது அந்த அளவிற்கு தண்ணீரைக் குடிப்பது உண்மையல்ல என்கிற முடிவை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்திய அளவிலே, அகில இந்திய அரசின் ஒப்புதலோடுதான் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

திரு. க. அன்பழகன்: தயவுசெய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், யூக்கலிப்ட்டஸ் மரங்கள் வளர்ந்திருக்கிற இடங்களுக்குச் சென்று அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களைப் பார்வையிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாடு மேய்கிற புல் கூட இந்த இடத்திலே முளைக்காது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தியா முழுவதிலுமே கூட, தாவர வளர்ச்சியிலே, பயிர் வளர்ச்சியிலே மேல் நாட்டைச் சேர்ந்த, வேறு சில நாடுகளைச் சேர்ந்த நிபுணர்களின் ஆலோசனையைப் பார்க்கிறபோது, எதிர்காலத்திலே இந்தியாவே வேறு நாடுகளை எதிர் பார்த்து உணவிற்காக காத்திருக்கிற ஒரு நிலைமை ஏற்படக்கூடிய முயற்சியில் சில மாற்றங்கள் இந்தியாவிலே உருவாகப்போகிறது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், ரிய விதைகளிலே கூட இந்தியாவிலே வேறு விதமான இழப்பு-அதாவது வீரிய விதைகளை விளைவித்து அதனுடைய

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

விளைவாக, மேலும் இயற்கையான விதைகள் இந்த நாட்டிலே இல்லாமல் போய், நம்முடைய நாட்டினுடைய பஞ்ச நிலைமக்குத், வரண்டு போன மண்ணுக்கும் ஏற்ற விதைகள் கிடைக்காத சூழ்நிலைகள் ஏற்படும் என்ற ஒரு அச்சம் கூட இருக்கிறது.

எனவே அதை பரிசீலித்து, யூக்கலிப்ட்டஸ் மரங்களை புதுக் கோட்டை போன்ற மாவட்டங்களிலே வளர்ப்பது நாட்டுக்கு ஒன்றும் இப்போது அவசியம் இல்லை என முடிவு செய்து அதை வெட்டி எறிந்துவிட்டு வேறு எந்த மரம் வேண்டுமானாலும், சவுக்கு மரம் வைத்தாலும் கூட நாட்டுக்கு நல்லது. முடிந்தால் செய்யுங்கள். முடியாவிட்டால் யூக்கலிப்ட்டஸ் மரங்களையே வளர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

அடுத்து, நான் ஒன்றை வலியுறுத்திச் சொல்லவிரும்புவது, தமிழக அரசுதான், 40, 45 ஆண்டுக்காலமாக 1921 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து நீதிக்கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து முதல் முதல் இந்திய நாட்டிலே பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயம், பேக்வார்டு கம்யூனிட்டிஸ், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் டிப்பிரஸ் கிளாஸ்ஸஸ்-ஆகியவர்களுடைய உரிமை வாழ்க்கைக்கு வழி வகுத்த ஒரு மாநிலம். இந்தியாவிலே வகுப்பு வாரி உரிமையை-கம்யூனல் இ-ஒ-வைக் கொண்டு வந்த மாநிலம் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று அழைக்கப்பட்ட தென்னாடு. தமிழகம். அப்படி கொண்டு வந்த பிற்பாடு, இந்த மாநிலம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக-பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய அளவுக்கு முழு உரிமையும் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட, ஓரளவுக்கு அவர்கள் தலை தூக்கி வளர்ச்சி பெற முடிந்தது.

இன்றைக்கு அகில இந்திய அரசு மண்டல் கமிஷன் மூலமாக ஒரு அறிக்கையைப் பெற்று பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே, தமிழகத்திலேயுள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு-மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வங்கிகளிலோ, ரெயில்வே அலுவலகங்களிலே, அல்லது இன்னும் சொல்லப்போனால் மைய அரசாங்கத்தினுடைய சாவீசிலோ, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நியாயமான இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற உரிமையை வலியுறுத்தும் வகையில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரையை அத்தனுடைய கொள்கையை மத்திய அரசு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கவேண்டும்.

அப்படிச் கேட்பதற்கு கவர்னர் மூலமாக வந்த இந்த அறிக்கையிலே இந்த அரசு தவறி இருக்கின்றது. எனவே மண்டல் கமிஷன் நோக்கம்—சமூக நீதி என்பது இன்னும் ஒரு 50 ஆண்டு காலத்திற்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக வாதாடி சில உரிமைகளைப்

1983 பிப்ரவரி 2] [திரு. க. அன்பழகன்]

பெறுவதன் மூலமாகத்தான் காப்பாற்றப்படும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். எனவே ஒரு நீதிக்காக ஒரு கொள்கை வகுக்கிறபோது அதிலே இன்னொரு கொள்கையைக் கொண்டு வந்து சம்பந்தப்டுத்தி அந்தக் கொள்கையினை வீழ்ச்சியுறச் செய்யக்கூடாது என்று முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற்பட்ட மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வருமான வரம்பி அடிப்படையிலே சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது எந்த அடிப்படையிலே? பேக்வர்ட் கம்யூனிட்டிஸ்-க்காக சில சலுகைகள் வேண்டும் என்று வாதாடப்பட்டது. ஆனால் அந்த அடிப்படையினையே தகராக்கின்ற வகையிலே இப்போது பேசுவது என்பது மேட்டுக்குடியினரின் உள் நோக்கங்களுக்கு அது இரையாகிவிடும். வருமான வரம்புக்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு பொருளாதார முறையிலே உதவி செய்வது என்ற பொதுவான நோக்கத்தை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால் பேக்வர்ட் கம்யூனிட்டி என்பது should not come under the definition of "economically backward". என்பது தந்தை பெரியாரும், பேரறிஞர் அண்ணாவும் ஏற்றிருந்த கொள்கையாகும். எனவே பொருளாதாரப் பின்தங்கிய நிலைமையினை பிற்பட்ட வகுப்பாருக்கோ, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கோ வழங்குகின்ற உரிமைகளுக்குத் தகுதியாக அடையாளமாக அக்கக்கூடாது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும், டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களும் பாராளுமன்றத்திலே 1951 ஆம் ஆண்டு பேக்வர்ட் கம்யூனிட்டிஸ்-க்காக சில சலுகைகளையும், உரிமைகளையும் தனியாக ஒதுக்கலாம் என்றதை ஏற்றுக்கொண்டு அரசியல் சட்டத்திலே கொண்டு வந்தார்கள். அப்போதும் இந்த பொருளாதார வரம்பை பேக்வர்ட் கம்யூனிட்டிஸ் என்பதற்கு இலக்கணமாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லிசிலர் இதனை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். எனவே அப்போது அவ்வாறு வாதாடியவர்கள்தான் இப்போதும் வாதாடுகிறார்கள் என்பதையும், அப்போது அதை ஏற்காதவர்கள்தான் இப்போதும் பொருளாதார வரம்பினை இதிலே கொண்டு வந்துசேர்ப்பதை ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பொருளாதார இலக்கணத்தாலோ அல்லது பிற்பட்ட சமுதாயம் என்பதாலோ நான் லாபம் பெறுகிறவன் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது ஒரு சமூக நீதி என்பதால் சமூகத்திலே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவருவதற்காக ஏற்பட்ட முறையில் இடையிலே குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மக்களின் வருமானம், சராசரி வருமானம் உழைக்கிறவனின் வருமானம் ஒரு நாளைக்கு 5 அல்லது 6 ரூபாய். உழைக்காதவனுடைய வருமானம் எப்படியோ பெருகுகின்றது. உழைக்காதவர்கள் என்றால் அவர்கள் ஊரை ஏமாற்றி எப்படியோ பிழைக்கலாம். இன்னும் சொல்லப்போனால் நாட்டிலே பெரிய செல்வாக்கு படைத்தவனாகக்கூட அவன் ஆகலாம். ஆனால் உழைக்கின்றவனின்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

வருமானம் ஒரு நாளைக்கு 5 அல்லது 6 ரூபாய் அந்த வருமானத்திலே அவனுடைய குழந்தையினைக் காப்பாற்ற முடியாது என்பதற்காகச் சத்துணவு கொடுக்கிறோம். சராசரியாக அவனுக்கு வருகின்ற வருமானத்தில் குடிப்பதற்கு செலவிடுகின்ற பணம் குறைந்த அளவு 3 ரூபாய். எனக்கு டீக்குடிப்பதற்குச் செலவாகிற காசு ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது 1½ ரூபாய். அது என்ன விலையாக இருந்தாலும் 2 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது. ஆனால் சாதாரணமாக குடிப்பவர் சளுக்கு ஆகின்ற செலவு 3 ரூபாய். ஆனால் பாட்டின் விலை 7½ ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதன்மூலம் ஒரு நாளைக்கு 30 இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் பொழிந்தாலாக இருக்கக் கிடைக்கிறது. அதிலே ஆண்டுக்கு 100 கோடி, 120 கோடி ரூபாய் வருமானம் தமிழ்நாட்டிலே தங்காமல் வெளிமாநிலம் செல்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. அந்த 100 கோடி ரூபாய் தமிழ்நாட்டைவிட்டு எங்கே போகின்றது. சட்டப்படி தான் கொடுக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். சட்டப்படி கொடுத்திருக்கிற இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். எனவே 100 கோடி ரூபாயும் ஏழைகளுடைய பணம் உயர்ந்த சரக்குகளைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் எல்லாம் பணிகாரர்கள். அவர்கள் அதை வாங்க மாட்டார்கள். எனவே ஏழைகளிடத்திலே இருந்து கிடைக்கின்ற பணம் ஆண்டுக்கு 80 கோடியோ, 100 கோடியோ, அது தமிழ்நாட்டிலே தங்காமல் எங்கோ போகின்றது. ஏழையை 6 ரூபாயிலே 3 ரூபாயைச் செலவழிக்க விட்டுவிட்டு, அவனுடைய மனைவிக் கு இரவிலே சோறு போடாமல் கொடுமைப்படுத்திவிட்டுவிட்டு, அவனுடைய குழந்தைக்கு பகலிலே நாம் சோறு போட்டு, ஒரு குழந்தை என்றால் 50 காசுக்கு, இரண்டு குழந்தை என்றால் ஒரு ரூபாய்க்கு என்று சோறு போடுகிறோம். அதை நிர்வகிப்பவர்கள் கை வைக்காமல் இருந்தால் 50 காசுக்கு, அல்லது கொடுத்தால் 40 காசுக்கு சோறு போடுகிறோம். ஆனால் குடிப்பவன் எந்த அளவுக்குக் குடிக்கிறான் என்பதும் அது அவனது வருமானத்தில் தாங்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கின்றது என்பதும் வேறு. அந்தத் தனிப்பட்ட நடவடிக்கையினைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. குடிப்பழக் த்தினால் அவர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் இப்போது பேசத் தயாராக இல்லை. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள வருமானத்திலே ஏறத்தாழ 100 கோடி ரூபாய் தமிழ்நாட்டை விட்டுவெளியேற நாம் காரணமாக இருக்கிறோம். அதனால் நான் கேட்கிறேன், ஒன்று, கள்ளச்சாராயத்தை அடியோடு ஒழிக்க முடிந்தால் அரசாங்க சாராயக் கலையை நடத்துங்கள். இல்லை என்றால், கள்ளச் சாராயத் த ஒழிக்க முடியவில்லை என்றால் சர்க்கார் மது விலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருங்கள். பெர்து மக்களுக்காகத்தானே அரசாங்கம், உங்களுக்கும் எனக்கும் என்ன? நாம் என்ன நிரந்தரமாக வாழப்போகிறோமா? ஆகவே கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்க முடிந்தால் சர்க்கார் சாராயக் கலை நடத்த அனுமதிக்கலாம். கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்க

1983-பிப்ரவரி 2]

[திரு. க. அன்பழகன்]

(நண்பகல் 12-00)

முடியவில்லை என்றால்—மது விலக்கு இருந்தால் கூட தென்னை மரத்திலே ஏறுவான் கள்ள இறக்குவான் என்றால் நாம் கடை வைக்க வேண்டாம். அப்படியே கடை வைத்தாலும் அது தேசியமயமாக ஆகட்டும். மது உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையிலே அது ஒன்றும் பெரிய காரியமல்ல. எரிசாராயத்தை வாங்கி சாராயம் ஆக்குவதை நான் கூடச் செய்துவிட்டால் என்று சொன்னால் ஒரு அரசாங்கத்தாலே செய்ய முடியாதா? குடிசாராய உற்பத்தியை அரசே நடத்த முடியாதா? ஏன் என்றால் தண்ணீர் கலப்பது தான் அந்த வேலை. இதை நாம் செய்யக் கூடாதா? ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரை பொறுப்பில் அமர்த்தி செய்யச் சொன்னால் செய்யமாட்டாரா? இன்னும் சொல்லப் போனால் அவருக்கு புரப்போர்ஷன் நன்றாகவே தெரிந்து இருக்கும். ஆகவே அப்படித் தண்ணீர் கலந்து கொடுப்பதற்கு வெளிமாநிலக்காரனும் வேறு மாநிலக்காரனும் காண்டிராக்ட் எடுக்கவேண்டுமா? தயவு செய்து இன்று மதுவிலக்கு சட்டத்தை கொண்டு வாருங்கள், இயலாது என்று கருதினால் இந்த தொழிலை தேசியமயமாக்குங்கள். தமிழன் கெட்டாலும் அவன் பணம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கட்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மரியாதைக்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களைத் தவிர ஏறத்தாழ 58 உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கின்றார்கள். 1,101 நிமிடங்கள் அந்த பேச்சு இங்கே நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவதற்கு காரணம் 1,101 நிமிடங்கள் பேசிய பேச்சுக்கு நான் இங்கே 1 மணியிலோ, 1 மணியிலோ அல்லது 1½ மணியிலோ பதில் சொல்லிவிட வேண்டும் என்று நான் ஆசைப்பட்டாலும் முடியுமா என்பது சந்தேகம் தான். நேற்றையதினம் நான் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களிடம் சொன்னேன், ஒரு ½ மணி நேரத்திற்கு மேல் நான் பேசுவதாக இல்லை என்று சொன்னேன். அவர் உங்களுல் முடியாது என்றார்கள். என்ன காரணம் என்று அப்போது எனக்குப் புரியவில்லை. இங்கே எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்குப் பிறகு நிச்சயமாக முடியாதுதான் என்று தோன்றுகிறது. ஏன் எனில் அவ்வளவு விவரங்களை சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் என்னை ஆளாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

முதலிலே ஆளுநர் உரைப் பற்றி சொல்லும்போது சென்ற ஆண்டும் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு முன்பும் குறிப்பிட்டேன். அது ஒட்டுமொத்தமான அரசின் உடைய முழுமையான செயல்களை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 2]

விளக்கும் உரையாக இருக்கமுடியாது என்பதையும் குறிப்பாக மேல் எழுந்த வாரியாக சிவவற்றை எடுத்து சொல்வது என்ற நிலையில்தான் அந்த அறிக்கை இருக்கும் என்பதையும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றுதான். என்னைவிட சட்டமன்றத்தில் அங்க அனுபவம் பெற்ற எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களும் மற்றும் ஏனைய பல உறுப்பினர்களும் இவைகளை நன்கு அறிந்தவர்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. ஒரு கட்சி ஆட்சியில் இருக்கும் போது அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த கொள்கையை திட்டங்கள் ஆக்க முற்படும்போது பவேறு கோணத்திலிருந்து மக்களுடைய நிலைமையை ணித்துப் பார்த்து அதற்கு பிறகு திட்டம் தீட்ட வேண்டிய அவசியத்தில் ஜனநாயக மரபுக்கு மதிப்பு கொடுப்பவர்கள் இருப்பார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று தான் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை.

அதேபோல் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஆட்சி செய்கின்ற ஒரு கட்சிக்கு ஒரு கொள்கைக்கு சொந்தக்காரர்களாக இருக்கின்றவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கின்றபோது அந்த நிலைக்கு அவர்கள் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட நேர்ந்த நிலையில் செயல்படும்போது எதிர்க்கட்சிகளுடைய எல்லோருடைய திருப்தியையும் தங்களுடைய திட்டத்தில் பெறமுடியும் என்பதை நான் சொல்லி என்னை ஏமாற்றிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இது அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றுதான். ஆனால் சில விவாதங்களிலே நடுபடும்போது சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கும்போது அந்த அந்த நேரத்திலே ஏற்படுகிற உணர்ச்சிகளுக்கு மட்டும் பதிலாகக் கொடுத்தோல்லது ஏதாவது ஒரு குறையைச் சொல்வதன் மூலம் தனிப்பட்டவர்களையோ அல்லது ஆட்சியில் இருப்பவர்களையோ மனவருத்தத்திற்கு உள்ளாக்கி அதிலே மகிழ்ச்சிக்கொள்ள வேண்டும் என்று யாராவது விரும்பினார்கள் என்றால் அதையும் இயற்கைதான் என்று நான் எடுத்துக் கொள்வேன். காரணம் ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு ஆத்திரத்தை உண்டாக்கினால் வர்களால் சரிவர செயல்பட முடியாது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததுதான். அதிகாரம் தன் கையில் இருக்கிற காரணத்தினால் ஒருவேளை தலைகனம் ஏற்பட்டு அடக்கம் குன்றி மற்றவர்களுடைய அவறுப்புக்கு ஆளாகிற வகையில் என்னயா குறை சொல்கிறாய். என்னையா குறை சொல்ல முடிகிறது என்ற எண்ணத்திற்கு ஆட்பட்டு விட்டால் நடுநிலை தவறிவிடும் என்பதும், நன்மையைச் செய்ய விரும்புகிறவன்கூட தோல்லை சய்ய முன்வருவான் என்ற சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதும் நான் அனைவரும் எளிதாகத் தெரிந்துவைத்திருக்கின்ற ஒன்றுதான். ஆனால் எனக்குள்ள மனநிறைவு எல்லாம் இங்கே இந்த ஆட்சியைக் குறைகூற விரும்பி அதற்கு காரணங்களைத் தேடியவர்கள் அவர்களே அந்தக்

1983 பிப்ரவரி 2] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கேள்விகளுக்கு—என்ன என்ன கேள்விகள் எல்லாம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டதோ, பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதோ—அதே கேள்விகளை இங்கே திரும்பக் கொண்டுவந்து பதில் சொல்லத் தேவையில்லாத பிரச்சினையாக்க முயலுவதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது இவ்வளவு பலவீனமாக அவர்களுடைய எண்ணங்களை, கொள்கைகளை, திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று எண்ணிப் பார்த்து பரவாயில்லை ஓரளவிற்கு இந்த அரசு தன்னால் முடிந்தவரையில் மக்களுக்குத் கொண்டு சேர்கிறது, எனவே புதிதாக எதுவும் சொல்லமுடியாமல் தன்னைப்பற்றி யாராவது ஏதாவது சால்லியிருந்தால் அதையே திரும்பச் சொல்லவேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள் என்று நான்கருத வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இங்கே பல்வேறு பிரச்சினைகள் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. ஆளுநர் உரையின்மீது பேசியவர்கள் கல்வியைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள், தொழிலைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள், தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள், மக்களுடைய வறுமையைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள், வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே உள்ளவர்களைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் ஆதாரங்களை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல முன்வந்தபோது என்ன என்ன வகையில் இந்த அரசு அந்தப் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்துகிறதென்பதைச் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிலே பங்கு கொண்டுள்ள அமைச்சர்களை ஒரு சில பதில்களைச் சொல்லி என் வேலையைக் குறைத்து விட்டார்கள் என்றுகூட நான் சொல்லமுடியும். நான் ஒட்டுமொத்தமாக இந்த அரசுக்குத் தலைமை வகித்துப் பொறுப்பு ஏற்று இருக்கிறவன் என்ற வகையில் என்னைவிட ஆற்றலும் அறிவும் உள்ள அனுபவமும் உள்ள எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரோடு அமைச்சராக இருந்து பணியாற்றிய நாவலர் அவர்கள் மற்றும் பல நண்பர்கள் இங்கே அமைச்சரவையில் இருக்கும்போது எனக்குள்ள மகிழ்ச்சி அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்கு இங்கேயாவது இடம் இருக்கிறதே என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது நான் பெருமைப்படுகிறேன். யாருக்காவது யாரமீதாவது நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் அது இந்த அரசுக்கு நல்லது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை நான் துணிந்து சொல்லியாக வேண்டும். இந்த அரசு எடுக்கிற கொள்கைகளில் சிலவற்றில் குறிப்பாக வேலையில்லாத குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு நபருக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இந்த சத்துணவுத் திட்டம் போன்றவைகளில் தவறு இருந்தால் நான் பொறுப்பு. அதிலே தீமைகள் விளைந்தால் என் பொறுப்பு; நடைபெற முடியாமல் போய் விட்டால் அது என்னுடைய பொறுப்பு. ஏனெனில் அதை அறிமுகம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியவன் நான் என்பதால் முழு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதோடு அது எங்காவது திறமையாக நடைமுறைப் படுத்தப்படுகிறது என்றால் அது அதிகாரிகள் பொறுப்பு என்பதையும், மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு பொறுப்பு என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

[பிற்பகல் 12.10]

ஆகவே இதில் எம்.ஜி.ஆர். பங்கு, இன்னொருவர் பங்கு என்று பிரித்துப் பார்க்க வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தவறுகள் ஏதாவது நேர்ந்தால் அதற்கு இந்த எம்.ஜி.ஆர். முழுபொறுப்பு என்பதை நான் இங்கே சொல்வதில் மகிழ்ச்சியும், மனநிம்மதியும் பெறுகிறேன். இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறுமா? ஒரு கோடி பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடியுமா என்ற கேள்வி விவரம் தெரிந்தவர்கள் கேட்கக்கூடிய கேள்வி தான்; அவசியமான கேள்வி தான். வேலை கொடுத்தாக வேண்டாமா என்பதையும் அந்த ஆற்றலும், அனுபவமும் உள்ளவர்கள் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்தெந்த காலத்திற்கும், தமிழ்நாட்டில் மட்டும் என்று வைத்துக்கொள்வோம், இதுதான் தமிழகத்தின் மக்களுடைய கதியாக இருக்க வேண்டுமா, இதுதான் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நியதியின் தன்மையா, என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்த்தால் பூனைக்கு யார் மணி கட்டுவது என்று வருகிறபோது யாராவது ஒருவர் கட்டித்தான் ஆகவேண்டும். யாராவது தன்னை பலி கொடுத்தாவது பல உயிர்களை காப்பாற்றுவதற்காக அந்த பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதைப் போல தன்னுடைய வாழ்க்கையைப் பலி கொடுத்தாவது, தன்னுடைய புகழை, நம்பிக்கையை தன்னுடைய வசது, வாய்ப்புகளை பலி கொடுத்தாவது, அவ்வளவையும் பலிகொடுத்தாவது, இதுபோன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது இந்த கழகத்தினுடைய கடமை என்று நாங்கள் உணர்கிறோம் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பசியால் வாடுகின்றவர்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும்; இப்படி ஒரு சமுதாயம் இருக்கத்தான் முடியும். எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு, எல்லோரும் உணவு அருந்துகின்றார்கள் என்ற நிலைமை என்று எப்போதும் மாற்றமுடியாத நிலைமை என்று சொன்னால் அதை நிச்சயமாக எதிர்த்துப் போராடி, யாருடைய கருத்தாக இருந்தாலும் சரி, யாருடைய பரிந்துரைகளின் மீது தரப்படுகிற எண்ணங்கள் ஆனாலும் சரி, திட்டங்கள் ஆனாலும் சரி, முயற்சி செய்து பார்க்க வேண்டியது, அதே வாதத்தைப்பற்றி சமத்துவத்தைப்பற்றி, சமநீதியைப் பற்றி, வறுமைமை ஒழிப்போம் என்று சொல்லுகிறோமே அதைப்பற்றி, அதேபோல இந்த நாட்டிலே வேலையில்லாத நிலைமை இருக்கக்கூடாது, அதற்காக ஏதாவது வழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். மக்களிடத்திலே பேசுகிறோமே அதுபற்றி சிந்தித்து ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டியவர்கள் நாம் என்பதை அடக்கமாக சொல்கிறேன். அந்த பொறுப்பு நம் எல்லாருக்கும் இருக்கிறது என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன்.

பலபேர்கள் இங்கே பேசியபோது வரவேற்றார்கள் என்றும் இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒட்டுமொத்தமாக வரவேற்றார்கள் என்றும் அது நடப்பெறுவதிலே சிக்கல்கள், குறைகள் இருக்குமானால் அதை தீர்ப்பது எப்படி, தடுப்பது எப்படி என்பதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று எச்சரிக்கை அரசாங்கத்திற்கு

1983 பிப்ரவரி 2] [திரு. எம். ஜி. இரா மச்சந்திரன்]

தந்தார்கள் என்பதை நான் எண்ணிப்பார்த்தால் உண்மையிலே இங்கே இருக்கின்றவர்கள் தமிழகத்திற்கு செய்கிற நன்மை, மிகப்பெரிய நன்மைகளில் இது ஒன்று என்பதை உணர்ந்து அவர்களை நன்றியோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சத்துணவுத் திட்டம் யார் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் சொல்லியபோது இதை ஒரு பிரச்சனையாக்கி, ஐஸ்டிஸ் பார்ட்டியை இழிவாகப் பேசுகிற நிலையை கூட எம்.ஜி.ஆர். உருவாக்குகிறார் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு நான் ஆளானேன். இது ஏன் சொல்லப்பட்டது, அந்த அடிப்படையை கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். எம்.ஜி.ஆர். கொண்டுவந்தாரா என்பதை பற்றி பிரச்சினை இல்லை என்பதை, எனக்கு அந்த புகழ் தேவையில்லை என்பதை, என் பெயரை அதற்கு பயன்படுத்த தேவையில்லை என்பதை பலமுறை மேடையில் பேசியிருக்கிறேன். அமைச்சரவையில் நான் கூறியிருக்கிறேன். அதிகார முறையிலே இப்படி எழுதக்கூடாது, எம்.ஜி.ஆர். உணவுத் திட்டம் என்பது வரக்கூடாது என்று நான் சண்டிப்பாக மற்றவர்களுக்குச் சொல்லி அதை வராமல் தடை செய்திருக்கிறேன் என்று சொல்வதில் நான் மனநிறைவு அடைகிறேன். ஆகவே, எனக்குப் புகழ் வரவேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திட்டத்தை நான் அறுமுகப்படுத்தவில்லையென்பதை நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஐஸ்டிஸ் கட்சி காலத்திலேயே இப்படி இருந்திருக்கிறது என்று ஒரு பெரியவர் எழுதியதை இங்கு படித்துக் காண்பித்தார்கள். அந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள். தேபோல தியாகராஜ செட்டியார் காலத்தில், கார்ப்பரேஷனில், ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில், ஒரே ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் தை அமுல்படுத்தினார்கள் என்பதையும் நான் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு அது நிறுத்தப் பட்டு, பின்னால் கதர் துணியும் வாங்கிக் கொடுத்து, குழந்தைகள் படிக்க வரவில்லை என்கிற காரணத்தால், பள்ளிக்கூடங்களிலே குழந்தைகள் அதிகமாக வரவேண்டுமென்கிற நல்லெண்ணத்தோடு அதையும் அவர்கள் செய்தார்கள் என்பதையும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் அவைகளை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அன்று கொடுக்கப்பட்ட அந்த உணவு எல்லாம் சத்துணவு அல்ல, மதிய உணவுதான். அந்த மதிய உணவுகூட சென்னையிலே 5 பள்ளிக்கூடங்களைத் தாண்டிப் போகவில்லை. ஆனால் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் சத்துணவுத் திட்டம் அல்ல மதிய உணவுத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார் என்பதை நான் மறக்கவும் இல்லை, மறுத்ததும் இல்லை, அது தவறு என்று நான் சொன்னதும் இல்லையென்பதை இங்கே திட்டவாட்டமாக வெளிபடுத்துவதிலே நான் உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறேன். அவரைப் போன்றவர்கள் செய்த நல்ல காரியத்தை குறை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

கூறுவதனால் நான் பெரிய மனிதனாக முடியாது என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். சிலர் நல்லதைச் செய்யுட்போது, அதை வாய்ப்பு வரும்போதெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வது ஒரு மனிதனுடைய நல்லெண்ணத்தை மட்டுமல்ல, அவரவர்களுடைய தகுதியையும் திறமையையும் கூட எடுத்துக் காட்டுவதற்கு அடையாளம் என்பதை எண்ணி, உதாரணத்திற்காக ஒன்று சொல்லுகிறேன். வள்ளுவர் கோட்டத்தில் நான் ஒரு விழாவில் பேசும்பொழுதுகூட, டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இந்த நிலைமைக்கு இதை உருவாக்குவதற்குக் காரணமாக இருந்தார் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதுபோல், வழக்கு மன்றத்தில் தமிழ் மொழி வரவேண்டுமென்பதற்காக, அவர் சில காரியங்களைச் செய்ததை, நான் ஆட்சிக்கு வராத பொழுது, அது நிறுத்தப்பட்டது என்று கேட்டவுடன், நான் கலைவாணர் அரங்கத்திலே என்று கருதுகிறேன். அங்கே அதைப் பற்றிப் பேசினேன்—அது மாபெரும் தவறு, அதைச் செய்யக் கூடாது, அதை கண்டிப்பாக அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று பேசினேன். எனக்குப் புசுழ் சேர்ப்பதற்காக அல்ல. என் உள்ளம் அது சரி என்பது கருதியது. நியாயம் என்று கருதியது. ஆகவே, அதைச் சொன்னேன். அதற்கு மேலும் சொல்வேன், இந்தக் கோட்டையிலே, ஆகஸ்ட் மாதம் 15 ஆம் தேதி கொடியேற்றும் போது, முதன் முதல் நாங்கள் பதவியேற்று கொடியேற்றிய நேரத்தில், இந்த உரிமையைப் பெற்றுத் தந்தவர் கலைஞர் கருணாநிதி என்று பேசினேன். விளம்பரத்திற்காக அல்ல. அவரை சொல்லி, நான் விளம்பரம் பெறவேண்டுமென்பதற்காகவும் அல்ல. என் உள்ளத்தில் அது நியாயம் என்று தோன்றியதைச் சொன்னேன். அதுபோல்தான் இந்த உணவுப் பிரச்சனையையும் எடுத்துக் கொண்டு பேசிலேனே தவிர, இதில் ஏதோ களங்கம் இருப்பதாக யாராவது கருதுவார்களானால் அவர்கள் உள்ளத்தில் ஏதோ களங்கம் இருக்கிறது என்று தான் சொல்வேனே தவிர, என் உள்ளத்தில் கலக்கமும் இல்லை, களங்கமும் இல்லை, எந்தவிதமான மாச்சரிய குணமும் இல்லை என்பதை இங்கே அறுதியிட்டுக் கூற நான் விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றை நான் தெளிவாகச் சொல்லியாக வேண்டும். இத்தனை வகுப்ப வரையில், இலவசமாகக் கல்வி சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியவர் பெருந்தலைவர் காமராஜர் என்பதை நான் பல இடங்களிலே கூறி இருக்கிறேன். காமராஜர் அவர்களுடைய பெயர் எவ்வளவு நல்ல முறையில் உலகம் முழுவதற்கும் தெரிய வேண்டுமென்பதற்காக எத்தனையோ பேர் என்னைப் பார்த்து, நான் அந்த முடிவிற்கு வந்துவிட்டேன், என்று தெரிந்ததை எண்ணி, அது கூடாது என்று சொன்னபொழுதுகூட, பிரச்சனைகள் எழும் என்று சொன்ன பொழுதுகூட, அது முடியாது என்று காமராஜர் பல்கலைக் கழகம் என்று நான் மதுரையிலே அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பெயர் சூட்டியபொழுது, என் மனசாட்சி எதை சொல்லியதோ, அதைத்தான் நான் சொன்னேன், செய்தேன். அதுபோலத்தான்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 2]

இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் வெளியிடும்போது, இதிலே முழு பொறுப்பையும் இந்த எம்.ஜி.ஆர். ஏற்றுக்கொள்கிறான் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே காஞ்சங்கூட வெட்சப்பட்டாமல், தலைகுனியாமல், நெஞ்சுயர்த்தி, தலை நிமிர்ந்து நான் சொல்கிறேன். அவைகளில் ஏதாவது கெட்டவைகள் இருந்தால், தவறாக இருந்தால், நான் பொறுப்பு. அது வெற்றிபெற்றால் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற அதிக ரிகள், ஒத்துழைக்கின்ற மக்கள் இவர்கள்தான் காரணம். எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் காட்டுகின்ற அரவணைப்பு, துணை ஆகிய இவைகளையும் இப்பொழுது நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் (12.20)

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்குச் சேர்த்த பெருமைகளைப் பற்றிச் சொல்லும் போழுது நாங்கள் விம்மிப் பூரிப்படைகிறோம். அதைப்போல, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அந்த உணவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போழுது நாங்கள் களங்கம் இல்லாமல் சான்னேன் என்று சொன்னார்கள். அடைப்பற்றி வர் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போழுது சிலர் மனதில் களங்கத்தோடு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்ன சொல்லை நான் சற்று வருத்தத்தோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். காரணம் என்ன என்றால் நாங்களெல்லாம் தைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை. திக் ட்சியின் தலைவர் காண்டு வந்த தட்டம் நமது முதலமைச்சரவர் ஸ் சான்னதைப்போல, ஐந்தே பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மட்டும்தான் என்பதையும் அதுவுக்கூட சென்னை நகரத்திற்குமட்டும்தான் என்கின்ற கரித்திர உண்மையை அவர்கள் சொன்ன தப்போல, இந்த ஐந்து பள்ளிகளையும் ஒரு அரசாங்கம் நிறுத்தியது, அந்த வெள்ளையர் அரசாங்கம் வளியேற வேண்டுமென்று போராடி சுமார் பத்தாயிரம் நாட்கள் சிறையிருந்த தலைவரவர்கள், அந்த அரசாங்கம் போனதற்குப் பிறகு, சொந்த அரசாங்கம் அம்மந்த பிறகு தமிழகம் முழுவதும் அந்த உணவைப் போட்டார்கள் என்று நினைத்துப் போற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கு நான் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. நான் அவரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை களங்கம் கற்பிப்பவர்கள் என்று சால்வதற்குக் காரணம் எதை எடுத்தாலும் வேறு கண்ணேட்டத்தோடு பார்த்து, அதில் ஏதாவது குற்றம் கண்டுபிடிக்க முடியுமா, நமது சித்து விளையாட்டுகளைக் காண்பிக்க முடியுமா என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பற்றிதான் சொன்னேனே தவிர, என்னுடைய நல்ல நண்பர் குமரி அனந்தன் அவர்களைப்பற்றி எண்ணிப் பார்த்துச் சொல்லவில்லை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

அந்தக் களங்கம் என்கே இருக்கிறது என்றால், ஒரு உண்மையை நான் சொன்னால் தவறு, இன்னொருவர் சொன்னால் தவறில்லை என்று சொல்லும்பொழுதுதான் களங்கம் இருக்கிறது. நாயை தினம் பேராகிரியர் சொன்னதைத் தவறு என்று சொல்லப் போகிறார்கள் என்னைப்பற்றிச் சொன்னவர்கள். என்று கருதுகிறீர்களா நிச்சயமாக சொல்லமுடியாது. ஆனால் நான் சொன்னபொழுது இந்த வம்பை இவர்கள் வலிய இழுத்து, இவர் ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டிக்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கப் பார்க்கிறார், இழுவ உண்டாக்கப் பார்க்கிறார் என்று சொன்னவர்கள் இருக்கிறார்கள். மேடையிலே பேசியும், எழுதியும் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்?

இதுபோலத்தான் பாரதியார் சொன்னார் என்று நான் சொன்னேன். பாரதியாருடைய கட்டுரையிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுத்தி, உடைகளும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இங்கே ஒரு குறிப்பை, பேச்சைப் பார்த்தேன். குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிக்கப்படும்பொழுது அந்தக் கல்வியை பாழடிக்கக்கூடாது என்று எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவரவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் இந்த உணவுத் திட்டத்தால் குழந்தைகளின் கல்வி பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று சொன்னதை நான் நல்ல உணர்வோடு எடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால் இந்த நிலைமை இல்லை. அந்த நிலைமை இப்பொழுது நிச்சயமாக இல்லை. ஆனால், முன்பிருந்த அந்த நிலைமையையும், இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமையையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்திருந்தாலும் மீண்டும் நினைவுபடுத்துவதற்காகச் சொல்லுகின்றேன். அந்த ஆசிரியர்கள் பணம் சேர்க்க வேண்டியிருந்தது. அப்பொழுது பணம் போதாது. ஆகவே, யூனியன் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்ததோ அதை அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கொடுக்க முடியாமற்போகும்பொழுது அதையும் சேர்த்து வசூல் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புகள், அந்த முழுச் சமையையும் தாங்கிய ஆசிரியர்கள்தான் ஆங்காங்கே சென்று உணவுப் பொருட்கள், பணம் இவைகளைப் பெற்று அந்தப் பள்ளிகளை நடத்தி வந்தார்கள்; கல்வியைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். அந்தக் காலத்திலிருந்து வளர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 20 வயது, 25 வயது பெற்றவர்களாக வளர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகின்றேன்.

இன்று அப்படி அல்ல. குழந்தைகளுடைய எண்ணிக்கை அதிகம் ஆகிறது. அந்தக் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமானால் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக வேண்டாமா என்று கேள்வி பிறக்கிறது.

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கேள்வி நியாயமானதுதான். ஆனால் கேள்வியிலேயே பதிலும் இருக்கிறது. எப்படி அது சரியாக நடந்தது அல்லது நடக்கிறது என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? ஒரு பள்ளிக்கூடத்திலே ஒரு வகுப்பிலே எத்தனை குழந்தைகளோ அத்தனை குழந்தைகள் வராமல் இருந்தனர். படிக்க வராமல் இருந்த குழந்தைகள், வரவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு வந்தபோது அந்த ஆசிரியர்களுக்கு இல்லாமல் இருந்த வேலை அதைச் செய்யக் கூடிய நிலைமைக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது என்பதுதான் பதிலே தவிர, அங்கே ஆசிரியர்களிடையே பற்றாக்குறை என்ற நிலையில்லை, பெரும்பான்மையான அளவிலே இல்லை. முன்பு ஏதாவது குறை இருந்தால் அது தொடர்ந்து கொண்டு இந்நதிருக்குமே தவிர, இந்தக் காரணத்தினால் இல்லை என்பதை இங்கு நான் குறிப்பிட்டு வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, குழந்தைகள் சத்துணவைப் பற்றிச் சொல்லும்போது என்னோடு வாதிடத் தயாரா என்று எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர் சொன்னதை நான் அலட்சியப்படுத்தவில்லை. ஆனால் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் என்று எடுக்கும்போது இன்று மட்டுமல்ல, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே, எந்தெந்தப் பொருள்களை உணவாக்கிக் கொடுத்தால் அதிலே சத்து இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்து, ஒரு குறிப்பிட்ட எழுதி வைத்திருந்தார்கள். பிறகு இதற்கெனக் கேட்டு அதிலே உண்பவப்பட்டவர்கள் பலரகூடி, எந்தெந்த வகையிலே உணவைக்கொடுத்தால், அது குழந்தைகளுக்கு சத்துணவாக நிச்சயமாக அமையும் என்று சொன்ன பிறகு இந்தத் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வந்தோம் என்பதை இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒன்றுமே இல்லாதவர்கள், உணவுக்கே வழியில்லாத குழந்தைகள் அந்த உணவை உண்டு கல்வி பயில முயலும்போது, அதிலே கல்வி பாழாகலாம் என்ற நிலைமை இருக்கும் என்று சொல்வார்களானால், ஆசிரியர்களுக்கு நேரமில்லை என்ற ஒரே காரணத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் நியாயமான காரணமாக இருக்க முடியாது. அதற்கு பதில் இப்போது நான் சொல்கிறேன். புதிதாக சிலர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், இன்றைக்கு ஆசிரியர்களுக்கு இதில் எந்த வேலையும் இல்லை. முன்புபோல் அவர்கள் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கலாம். அவர்கள் சுதந்திரமாக அவர்களுடைய பணியைச் செய்யலாம். ஆகவே ஒழுங்காக அவர்கள் பள்ளிக்குச் சென்று ஆசிரியர்கள் கடமையை செய்கின்ற எத்தனையோ பெரும்பான்மையான ஆசிரியர்களைப் போல சிலபேர்கள் இருக்கிறார்கள் வேலை செய்யாதவர்கள் அல்லது அலட்சியமாக இருப்பவர்கள் அவர்கள் முனைந்து அந்த பணியிலே அக்கரை காட்டுவார்களானால், நூற்றுக்கு நூறு குழந்தைகள் கல்விகற்ற குழந்தைகளாக வருவார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

ஒவ்வொரு புதிய உணவு விடுதியை கட்டும்போது கட்டிடங்கள் கட்டப்படும்போது குழாய்கள், தண்ணீர் வசதி உள்ள நிலைமையோடு இது கட்டப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது, சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் அவர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமையாகும். இந்த சததுணவில் என்னுடைய நோக்கம் என்ன என்பதை பலமுறை மேடைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன். சில நேரங்களில் சில கட்டுரைகளிலே கோடிட்டு காண்பித்திருக்கிறேன்.

இங்கே பேசும்போது ஒன்றை குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்றத் தாழ்வு பற்றி பிற்பட்ட சமூகத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். பிற்பட்ட சமூகம் என்பது படிக்க வசதியில்லாதவர்கள் என்ற நிலையில் தொடங்கி, பொருளாதார வசதியிருந்தாலும் கூட, படித்த பிள்ளைகளைக் கொண்ட குடும்பமாக இருந்தாலுங்கூட முன்பு சொன்ன அதே உபயர் அந்த பட்டியலிலே இவர்கள் இடம் பெற தகுதியுள்ளவர்கள் என்று வந்தால் அது அவ்வளவு நியாயமா என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா? பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் நாம் என்பதை எந்த கோணத்திலிருந்து பார்க்கிறோம்? உயர்ந்த ஜாதி, கீழ் ஜாதி—என் ஜாதியை விட நீ தாழ்ந்த ஜாதி என்று சொன்னால் அதிலே பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகம் என்று குறிக்கப்பட்டிருந்தால் அதற்காக போராட வேண்டிய கடமையில் நாம் எல்லாரும் சேர்ந்து போராடுவோம். அதிலே சந்தேகம் கிடையாது. இந்த அரசிற்கு மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். பிற்பட்ட சமூகம் என்று சொல்லி படித்து பணவசதி பெற்று லட்சக் கணக்காக சொத்துக்களுக்கு சொந்தக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் நாங்களும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் தான் எங்களுக்கும் சலுகை வேண்டுமென்றால், உண்மையிலேயே சலுகை பெறவேண்டிய வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே உள்ளவர்களின் நிலைமை என்ன என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கையாகும் அதைத்தான் நான் எப்போதும் வற்புறுத்துகிறேன். ஏழை, பணக்காரன், தொழிலாளி, முதலாளி என்று வரும்போது, தொழிலாளியினுடைய குடும்பத்திலே இருப்பவர்கள், அதுவும் அவன் மில்லுக்குப் போய் வேலை செய்துவிட்டு வருகின்றவன், ஆங்கிலத் தப் பற்றியோ அல்லது தமிழைப் பற்றியோ அல்லது இந்நாட்டின் நற்புகளைப் பற்றியோ, கல்வியில் சொல்லுகின்றோமே, அதில் இருக்கின்ற அத்தனைப் பெருமைகளைப் பற்றியோ எப்படித் தெரிந்திருக்கமுடியும். தன் குழந்தைகளுக்கு தெரியும்படி எப்படி அன்னால் செய்ய முடியும். வீட்டிலே பேசுகின்ற கருத்துக்கள், அவைகளை ஒட்டி இருக்குமானால் அந்தக் குழந்தைப் பருவத்திலே கேட்டுக்கொண்டு அந்தக் குழந்தை வயதாகும்போதே பல விஷயங்களை, கல்வித்துறையப் பொறுத்த வரையில், கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், அது தெரிந்து கொண்டு விடுகிறது என்பதை நாம்

1983 பிப்ரவரி 2] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

(பிற்பகல் 12.30)

நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் தொழிலாளி வீட்டில் அந்த வசதி இருக்கமுடியாது. ஆகவே அந்த வசதி இல்லாத தொழிலாளி ஒரே ஜாதியைச் சேர்ந்த முதலியார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், நாயுடு என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அல்லது வேறு எந்த ஜாதியாகவேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், இதில் யாரையும் நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஒரே ஜாதியிலே இருக்கின்ற ஒரு தொழிலாளி பிற்பட்டவர். அவர் வீட்டிலே எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள்தான் அத்தனை பேரும். ஆனால் அதே ஊரிலே இருக்கின்ற முதலாளி பணக்காரர். அவர் குடும்பத்திலே எல்லோரும் படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றார்கள். அவர்களும் பிற்பட்டவர்கள். அவருக்கும் சலுகை, இவருக்கும் சலுகை என்றால், அந்தக் குழந்தை எப்படி அங்கே போட்டியிட்டு அதற்கு ஈடாக அந்த இடத்தைப் பெறமுடியும்? அதற்கு இடத்தை ஒதுக்குகிறார்கள் என்றால், பெருமான்மையாக உள்ள அந்த ஏழை வர்க்கு, உழைக்கின்ற வர்க்கு எப்படி உண்மையிலே முற்பட்ட சமூகமாக ஆகமுடியும்? அறிவு வளர்ச்சி பெறவேண்டும். தொழில் செய்ய வாய்ப்பு வசதி பெற்றதாக வேண்டும். அதே போல் இந்த நாட்டில் எப்படி வாழத் தகுதியுண்டோ அந்தத் தகுதியைப் பெற்ற குடும்பமாக இருந்தாக வேண்டும். அப்போது சமத்துவம் இருக்கும். சமத்துவம் இருந்தால் பிரச்சனை வேறாகிவிடும். இங்கே நம்முடைய இளையபெருமாள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆதி திராவிடர்களுக்கு 18 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டிய அந்தப் பணியை, இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தில் கொடுக்க ல்லை என்று சொன்னார்கள். யார் அவருக்கு இந்த கருத்தைச் சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அவர்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு வேளா 18 சதவீதத்திற்கு குறைவாக இருந்தால் நாங்கள் அந்த 18 சதவீதத்தை பூர்த்தி செய்ய புதிதாக ஈட்களை நிரப்பி எப்படி சரி செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய முன்வருகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அதிகம் இருந்தால் என்ன செய்வது? மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளைய பெருமாள் அவர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய சதவிகிதா சாரப்படி இது வரையில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்பது உண்மை. ஆனால் சத்துணவு திட்டத்தில் அந்த நல்ல எண்ணத்தில் கொடுத்திருப்பதால் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதற்காகத்தான் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நல்ல நண்பராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்களுக்கு எல்லாம் சொல்வது ஒரு கருத்தை வெளியிடு போது அவசரப் படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் காண்கிறேன். அவசரப் படாமல் சொல்லுங்கள். அவசரப்பட்டு விடாதீர்கள். ஏனெனில் அன்றைய தினம் பேசும்போது சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

சொன்னார்கள். அதில் 18 சதவீதம் ஆதி திராவிடர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்படவில்லை, கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். 20.29 சதவீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (மேஜையைத் தட்டும் ஒலி). இனியும் இல்லை என்று சொல்லமாட்டார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, என்ன சொல்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். உண்மையிலேயே அவருக்கு வசதி வாய்ப்பு இருந்து கணக்கை கொடுக்கிறார்கள். கணக்கிலே நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் யூனியன் வாரியாகப் பார்த்து அந்த நிலைமைகளை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் உண்மை தெரியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கு நான் எதிர்ப்பதாகவோ அல்லது குறை சொல்வதாகவோ தருதக்கூடாது. ஆனால் கணக்கு வைத்த வீதம் இதை ஜில்லா வாரியாக யூனியன் வாரியாகப் பார்ப்போமானால் அப்படி உண்மையாக இருக்கும். அதற்காக நான் பாராட்டுச் சொல்கிறேன். நான் சொல்வது அவசரப்பட்டு அல்ல. ஆனால் உத்தரவு 31-ம் தேதிக்குள் தான் அவர்களில் கிவருக்கு சென்றது. அவர்களுக்கு உத்யோகம் கொடுக்கின்ற அளவுக்கு முழு விவரம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு கிடைத்து இருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது யூனியன் என்று பார்க்க முடியாது. தாலுக்காவைப் பார்க்க முடியாது, ஜில்லாவைப் பார்க்க முடியாது. தமிழ்நாட்டைத்தான் பார்க்க முடியும். ஒட்டுமொத்தமாக எங்கெங்கே ஆட்கள் கிடைக்கிறார்களோ, தகுதி உடையவர்கள் கிடைக்கிறார்களோ அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம். அதுதான் இதிலே உண்மை நிலைமை. அதுவும் எங்களுடைய உத்தரவில் அந்தந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களைத்தான் எடுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். கூடுமானவரையில் ந்தந்த பகுதியில் இருப்பவர்களைத்தான் அந்தப் பணிக்கு ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம். போதுமானவர்கள் அங்கேயில்லையென்றால் வெளியிலே இருந்து கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதி என்றும் சொல்கிறார்கள். யூனியன் என்றும் சொல்கிறார்கள். அருகில் உள்ளவர்களைத் தான் எடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டதாகவும் சொல்கிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி அந்தப் பகுதியில் உள்ள, யூனியனிலுள்ள ஆட்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. மேலும்,

1983 பிப்ரவரி 2] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

காட்டுமன்னார்குடி பகுதியில் ஒரு அரிசனப் பெண்ணுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டு, உத்தரவு போடப்பட்டு, மீண்டும் மறு நாள் அந்த உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டு, வேறு ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த யூனியனைச் சார்ந்தவருக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை என்ற தகவல் வந்து இருக்கிறது. ஒட்டு மொத்தமாக இருக்கின்ற தகவல்கள் முதலமைச்சருக்கு வந்து இருக்கலாம். முதலமைச்சர் சொல்வதை நான் குறை கூறவில்லை. இன்றைய தினம் உள்ள பாபுலேஷன் அடிப்படையில் 15 அரிசன் பாபுலேஷன் இருப்பதால், 20% அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். தற்போது கொடுக்கப்படுகின்ற 18% என்பதை 20% என்று உயர்த்தவேண்டும் என்று கூட முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இளையபெருமாள் பெயரிலே இளையபெருமானே தவிர அவர் முதியபெருமாள் தான் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் முதிர்ந்த அரசியல்வாதியாக இருக்கிறார் என்பது அவருடைய பேச்சு எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதிலே எனக்கு எதிர்ப்பும் இல்லை, வருத்தமும் இல்லை. ஆனால் அவர் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். எல்லா இடங்களிலும், தேவையான அதிகாராவிடர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? அந்த விகிதாசாரப்படி எங்கெங்கே எவ்வளவு பேர் தேவையோ அந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தவில்லை என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா?

அவர் ஒரு பிரச்னை சொன்னார். ஒருவரை பணியில் அமர்த்திவிட்டு, பிறகு அதை ரத்து செய்து, வேறு ஒருவரைப் போடுவது என்றால் ஒரு ஜாதியின் பெயரால் அந்த மாற்றம் செய்யப்படவில்லை என்பதையும் அதற்கு வேறு காரணம் இருந்தது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெளிவான வகையில் அதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது என்ன காரணம் என்பதை பின்னாலே தனியாகக் கேளுங்கள். அந்த விவரம் சொல்கிறேன். அதற்குப் பின்னால் இதைப்பற்றி நீங்கள் பேச மாட்டீர்கள்.

ஜி. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் போன்றவர்கள் எல்லாம் ஒடுகிறார்கள். அவர்கள் பத்திரிகைகளில் அறிக்கை வெளியிடுகிறார்கள், பேசியிருக்கிறார்கள். நான் ஒவ்வொரு பிரச்னையாகப் போகலாம் என்று கருதுகிறேன். சில முக்கியமான பிரச்னைகளை கடைசியில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். காரணம் அதிலே யாராவது சந்தேகம் கேட்டால், உடனடியாக அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்த வகையில் அவற்றைப் பின்னாலே வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்னையைப் பேசுகிறேன். அதிகாரிகள் எந்த வகையில்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1983 பிப்ரவரி 2]

போகிறார்கள் என்றால், தாங்களாகவே பல்வேறு நிலைமைகளின் காரணமாகப் போனார்கள். ஒருவர் அந்த வேலையை விட்டுப் போவதற்கு முன்னதாக, இன்னொரு வேலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அவருடைய சம்பளத்தையும் பேசி, அக்ரிமென்ட் போடாத அளவில் அக்ரிமென்டையும் வைத்துக்கொண்டு இங்கே ராசிநாமா கடிதம் கொடுத்தார். நான் கேட்டேன். மிகப் பெரிய பொறுப்பில் உங்களை வைத்து இருக்கிறேன். நீங்கள் ராசிநாமா செய்கிறீர்களே, என்ன காரணம் என்று கேட்டேன். எனக்குப் பத்திரிகை உலகில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று ஆசையாக இருக்கிறது. என்னுடைய ஆம்பிஷன் பூர்த்தியடைய உத்தரவு கொடுங்கள் என்று கேட்டார். அனுப்பி வைத்தோம்.

(பிற்பகல் 12-40)

இப்படி பலர். இன்னும் சிலர் தவறு செய்துவிட்டு 'டிஸ்மிஸ்' வந்துவிடுமோ, அந்தத் துறை நடவடிக்கை வேறு வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சி, அவர்கள் முன் எச்சரிக்கையாக ராஜினாமாச் செய்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிலும் ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்தவர் முன்பு வளர்க்கிப் பணிகளை ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, இங்கே வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்களே, அந்தப் பகுதிக்கு நான் சென்றபோது பார்க்கப் போனேன். ஒரு ஏரியின் கரைகளை உயர்த்திக்கொண்டிருந்தார்கள். 7, 8 அடி உயர்த்திவிட்டார்கள். நான் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தபோது இத்தனை பேர் வேலை செய்கிறார்கள், அவர்களுக்கு பணம் கிடைக்கிறது, வாழ்க்கை ஓரளவுக்கு நிம்மதியாக கழியும்; தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் கூட எப்படியாவது வாழமுடியும் என்று சொல்லி, திருப்தி பட்டுக்கொண்டு வந்தேன். அங்கே ஒரு பாதை, அதாவது சாலை. அந்த சாலையில் 7, 8 அடி உயர்த்தியிருந்தார்கள். அதிலே மதகு சுவர் போல் கட்டியிருந்தார்கள். அதற்கு இடையில் பாலம். அந்தப் பாலம் சாலை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. அதை விட்டுவிட்டு அதற்கு அடுத்தப் பக்கத்தில் 7, 8 அடி மறுபடியும் உயர்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள்; வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். நான் கேட்டேன். இங்கே இப்படி சுவரை எழுப்பி விட்டுவிட்டீர்களே, தண்ணீர் தேங்க வேண்டாமா? தேங்க வேண்டிய தண்ணீர் இந்த வழியே வெளியே போய்விடுமே, இது என்ன திட்டம் என்று கேட்டேன். அவர் வேலையை விட்டுப் போகும் வரையில் அதைச் சரிசெய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்; வேதனைப்படுகிறேன்.

அதைப்போன்று பல தவறுகள். இங்கே இருந்துகொண்டு இன்னொரு மாநிலத்தில் ஒரு நிதிக் கமிட்டியில் உறுப்பினராக இருப்பது; அந்தக் கமிட்டிக்கு கும்பகோணத்தில் நிதி சேர்ப்பது கேட்டால் நான் ராஜினாமா செய்கிறேன் என்று சொல்வது பிறகு நான் ஏன் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்பது

1983 பிப்ரவரி 2] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நீங்கள் செய்வது தவறு, ஆட்சியினுடைய, மேலதிகாரிகளுடைய உத்தரவு இல்லாமல், அனுமதி பெறாமல் செய்திருக்கக்கூடாது' செய்தது தவறு, ஏன் செய்தீர்கள் என்று கேட்டால் பதில் இல்லை. சரி, நீங்கள் இந்த வேலைக்குப் போங்கள் என்று சொன்னால் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களமீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் வேறு என்ன செய்வது? அதுவும் நாங்கள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். அவர்கள் துறையின் மூலமாக கேள்வி கேட்டு, ஏன் உங்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று சஸ்பென்ட் செய்யத் தயாரானால் உடனே பத்திரிகையிலே செய்தி வருகிறது. உடனே எந்தெந்த வகையிலே விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த வகையிலே விளம்பரம் கொடுக்கப் படுகிறது.

நான் இங்கே இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் கேட்கிறேன் சபாநாயகர் மூலமாக. ராயப்பா நிலைமை என்ன? ராயப்பா என்ன நிலைமைக்கு ஆளானார்? அவரைப்பற்றி யாருக்காவது இப்போது நினைவு இருக்குமா? இருக்காது. ஆனால் அவர்மீது வழக்கு இருக்கும்போது ஒருமுறை என்னை வந்து பார்த்தார். வந்தவர் என் அருகிலே வந்து மேசைக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார். இரண்டு பாக்கட்டிலே இருந்தும் இரண்டு துப்பாக்கிகளை எடுத்து வைத்தார். இது என்ன என்று கேட்டேன். என் உயிருக்கு ஆபத்து, வெளியே நடமாட முடியாத நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னார்.

இன்றைக்கு எந்த அதிகாரியாவது அரசுக்கு எதிராக ஒன்றைச் சொல்லி, இப்படி அஞ்சவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதா என்பதை தயவுசெய்து இந்த மன்றத்தின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏதோ அதிகாரிகள் விஷயத்தில் தலையிடக் கூடாது என்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் நீங்கள் அலட்சியம் காட்டுகிறீர்கள் என்கிறார்கள். இப்போது துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்; நான் அதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறேன்.

நீங்கள் எல்லாவற்றையும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டீர்கள். பிறகு நீங்கள் எதற்காக என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்கள். நாங்கள் கவனிக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் மாவட்டத்திலே என்ன நடக்கிறது, மாவட்டத்திற்கு என்ன தேவை என்பதை அவர்கள் விசாரித்து அரசுக்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டாமா? அதை பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

[1983 பிப்ரவரி 2]

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது, தலைமை செயலாளராக இருந்த பின்னர் அந்த நிலையிலேயிருந்து வேறு நிலைக்கு மாற்றப்பட்ட ஒரு அதிகாரியினுடைய பெயரைச் சொல்லி ஒரு செய்தியை குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அதிகாரி நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் முன்னாலே வந்து — அப்போது முதலமைச்சராக எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்தாரா அல்லது இல்லையா என்பதன் காலகட்டம் எனக்குத் தெரியாது — இரண்டு துப்பாக்கிகளை எடுத்து வைத்து, அந்த துப்பாக்கிகளை காட்டி என்னுடைய உயிருக்கு ஆபத்தான நிலைமை இருக்கிறது, அதனாலே துப்பாக்கி வைத்திருக்கிறேன் என்று அவர் சொன்னாராம். சொன்னதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலிருந்து என்ன தொனி தொனிகிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் உணர முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஒரு அரசாங்கம் அது தி.மு.க. அரசாங்கமோ, எந்த அரசாங்கமோ, ஒரு தலைமைச் செயலாளரை அந்தப் பதவியிலேயிருந்து விலக்க முயல்கிறது, விலக்க முடியும். விலக்குவது அன்றைய சட்டப்படி மட்டும் அல்ல, இன்றைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லுகிறார்களே அதன்படி, அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்கு உகந்தவராக இல்லாமல் ருந்திருக்கலாம். அதனாலேயே அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து, அந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலைமை இருந்தது என்று ஒரு தலைமைச் செயலாளராக முன்னாலே இருந்தவர் சொன்னதாக ஒரு கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே, அதிலே உள்நோக்கமோ தகராறுகளோ ஏற்படாமல் இருக்க, அப்படி ஏற்படுமானால் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பொறுப்பா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெளிப்படையாக சொல்லும் போது உள்நோக்கத்திற்கு இடமேயில்லை. அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். (குறுக்கீடு) அவசரப்படாதீர்கள். அதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அன்று இங்கிருந்த ஆட்சியில் அவரைப் பொறுத்தவரையில், தான் எங்கும் வெளியில் செல்ல முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. எந்த நேரத்தில் ஆபத்து வரும் என்று எனக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, வழக்கில் கூட சில கோப்புக்களை வழக்கு முடியும் வரை காண்பிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக் கூட சொல்லப்பட்டது. இன்றையதினம் அதிகாரிகள் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் நீதிமன்றத்திற்கு போகிறார்கள்.

1983 பிப்ரவரி 2]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே ஒரு செய்தியை நான் சொல்லியாக வேண்டும். இன்றையதினம் நீதிமன்றம் எப்படி இருக்கிறது என்றால், இங்கே மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை, மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே — உண்மையிலேயே நீதிமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய சில நீதிபதிகள் — நான் முதலமைச்சர் என்கிற முறையிலே பொறுப்பிலே இருந்து தான் பேசுகிறேன் — மாற்றாந்தாய் போல, உண்மையை விசாரிக்காமலேயே, அரசுக்குத் தகவல் கொடுக்காமலேயே தீர்ப்பு அளிக்கின்ற நிலைமை இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு)

ஆதாரம் இன்றி நான் பேசமாட்டேன் என்பதை தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டும். அரசிடம் கேட்டு என்ன நிலைமை என்பதை தெரிந்துக் கொள்வதற்குக் கூட வாய்ப்பளிக்காமல் தீர்ப்பளிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் தடை. சட்டத்திற்கு நியாயம் இருக்கிறதோ இல்லையோ — இது எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பை யார் அதிகம் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், இந்த அரசு தான் என்பதைச் சொல்கிற அதே நேரத்தில், நாங்கள் நடுநிலைமையோடு நேர்மையாக நடந்துக் கொள்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான் இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் ஒவ்வொரு நீதிபதியின் வீட்டிற்கும் காவல் துறையினரை நாங்கள் காவலாக நியமித்தோம். காவல் கிடையாது அதற்கு முன்பு. நானே கேட்டேன். யார் யாருக்கோ தண்டனை விதிக்கிறீர்களே, யாராவது துணிந்து ஏதாவது செய்து விட்டால் உங்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு என்று கேட்டேன். அதற்குப் பிறகுதான் நான் ஏற்பாடு செய்தேன். அதை ஏன் செய்கிறோம் என்றால், எங்களுக்கு நீதி வழங்கவில்லை என்றாலும், என்றைக்காவது ஒருநாள் நீதி கெல்லும் என்று நான் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சொன்னதைப் போல, இன்றும் சொல்கிறேன், இங்கும் நீதி வெல்லும் நாங்கள் சொன்னது, செய்தது சரியானது என்பதை அந்த நீதி நிரூபிக்கும் என்பதை நம்பி, நாங்கள் காரியம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

எனவே, நான் இங்கே இதைப்போன்ற பல விவரங்களை சொல்லவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன். சிலர் கேட்டார்கள். சங்கரய்யா அவர்கள் கேட்டார்கள் — (குறுக்கீடு) நாங்கள் ஒரு கட்சிக்கு துணை நிற்கிறோம் என்றால் ஏன் எதிர்க்கிறோம் என்றால் ஏன், என்பதற்கு நாங்கள் விளக்கம் சொல்லத்தான் போகிறோம். அந்த விவரங்களை விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் சொல்லத்தான் போகிறோம் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.